

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande och sättande i kraft av överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg och med förslag till vissa andra lagar

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att riksdagen godkänner den med Norge den 13 mars 2025 ingångna överenskommelsen om internationell taxitrafik på väg.

Syftet med överenskommelsen är att utveckla de nordliga gränsområdena i Finland och Norge, slopa gränshinder samt utveckla företagsamheten, sysselsättningen, turismen och lokalbefolkningens välbefinnande i gränsområdena genom att legalisera den internationella taxitrafik som redan bedrivs i området. Överenskommelsen innehåller bestämmelser om skyldigheter för taxiföretag och om hur taxitrafik får bedrivas. Dessutom innehåller den bestämmelser om informationsbyte mellan myndigheter, behövliga dokument, beskattning och tvistlösning. Enligt överenskommelsen ska den behöriga myndigheten vidta åtgärder mot ett taxiföretag som bryter mot överenskommelsen.

I propositionen ingår ett förslag till lag om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg. Den föreslagna lagen innehåller bestämmelser om de påföljder som överenskommelsen förutsätter och de viktigaste skyldigheter i fråga om bedrivande av trafik som gäller finländska innehavare av tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik.

Parterna i överenskommelsen ska underrätta varandra på diplomatisk väg när de har fullgjort de nationella krav som respektive stat ställer för ikraftträdandet av överenskommelsen. Överenskommelsen träder i kraft 30 dagar efter erhållandet av den senare underrättelsen.

Dessutom föreslås det att två paragrafer upphävs som onödiga i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen. Tekniska ändringar som behövs med tanke på tillämpningen av överenskommelsen samt andra nödvändiga ändringar föreslås också i vägtrafiklagen och lagen om verkställighet av böter.

Lagarna avses träda i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av statsrådet, samtidigt som överenskommelsen träder i kraft till den del de hänför sig till överenskommelsen. I övrigt avses lagarna träda i kraft den 1 januari 2026.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
MOTIVERING	3
1 Bakgrund och beredning	3
1.1 Bakgrund.....	3
1.2 Beredning.....	3
2 Överenskommelsens målsättning	5
3 De viktigaste förslagen	5
4 Propositionens konsekvenser	6
4.1 Ekonomiska konsekvenser.....	6
4.2 Miljökonsekvenser	6
4.3 Konsekvenser för myndigheterna	6
4.4 Andra konsekvenser för människor och samhälle	6
5 Remissvar	6
6 Bestämmelserna i överenskommelsen och deras förhållande till lagstiftningen i Finland	8
7 Specialmotivering till lagförslagen	14
7.1 Lagen om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg	14
7.2 Lagen om upphävande av 4 och 6 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen.....	17
7.3 Lagen om ändring av vägtrafiklagen	18
7.4 Lagen om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter	19
8 Bestämmelser på lägre nivå än lag	20
9 Ikraftträdande	20
10 Bifall av Ålands lagting	20
11 Verkställighet och uppföljning	20
12 Förhållande till andra propositioner.....	21
13 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning	21
13.1 Behovet av riksdagens samtycke	21
13.2 Behandlingsordning	23
LAGFÖRSLAG	27
1. Lag om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg	27
2. Lag om upphävande av 4 och 6 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen.....	30
3. Lag om ändring av vägtrafiklagen	31
4. Lag om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter.....	33
FÖRDRAGSTEXT	34
BILAGOR.....	38
PARALLELLTEXTER	38
2. Lag om upphävande av 4 och 6 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen.....	38
3. Lag om ändring av vägtrafiklagen	39
4. Lag om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter.....	41
FÖRORDNINGSUTKAST	42
Statrådets förordningen om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg	42
Statrådets förordningen om ikraftträdande av en lag om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter	43

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Bestämmelser om bedrivande av taxitrafik i Finland finns i lagen om transportservice (320/2017). Lagen om transportservice innehåller inga bestämmelser om tillämpningen av lagen på taxitrafik som bedrivs någon annanstans än i Finland. Därför har det ansetts behövt utarbeta en överenskommelse om internationell taxitrafik mellan Finland och Norge. Finland har redan tidigare ingått motsvarande överenskommelse med Sverige om internationell taxitrafik (FördrS 10/2014, 11/2014 och 99/2024).

Det bedrivs redan nu internationell taxitrafik mellan Finland och Norge, men det har inte tidigare funnits någon överenskommelse om internationell taxitrafik mellan länderna. Utan en överenskommelse om internationell taxitrafik är det i själva verket förbjudet att bedriva taxitrafik över gränsen, och ländernas myndigheter kan påföra taxiaktörer påföljder för detta med stöd av lagstiftningen i det egna landet. Sedan sommaren 2023 har tillsynsmyndigheterna på den norska sidan fäst större uppmärksamhet vid internationell taxitrafik, och tillsynen har riktats mot finländska taxibilar som har kunnat få böter för transporter på den norska sidan.

Den taxitrafik som bedrivs mellan Finland och Norge har i huvudsak varit turisminriktad trafik i gränsområdena i norr och i olika turistmål. Trafik har bedrivits t.ex. mellan populära friluftsområden i norr, hotell och flygplatser på den norska sidan. Emellertid har en del av körningarna varit lokala invånares resor för att uträtta ärenden på andra sidan gränsen, t.ex. restaurang- eller sjukhusbesök samt skolutflykter. Enligt uppgifter från lokala företagare har den trafik som bedrivs i gränsområdet under den senaste tiden varit något lugnare än tidigare på grund av det oklara avtalsläget. Trafiken i gränsområdet är av betydelse för den lokala befolkningen och företagsamheten samt turistnäringen i området.

Taxitransporter omfattas av Världshandelsorganisationens allmänna tjänstehandelsavtal (GATS). GATS-avtalet trädde i kraft den 1 januari 1995 och det ingår som bilaga 1 B i fördraget om upprättandet av WTO (FördrS 5/1995). Överenskommelsens centrala princip är "mest-gynnad-nations-principen", enligt vilken varje medlemsland ska behandla ett annat medlemslands tjänsteleverantör lika bra som andra motsvarande tjänsteleverantörer från andra länder. När det gäller skyldigheterna i "mest-gynnad-nations-systemet" finns dock några undantag som gör det möjligt att ingå den typ av bilaterala avtal som det är fråga om här. Dessa undantag gäller t.ex. samarbete över gränserna och de undantag från "mest-gynnad-nations-principen" som anges i en separat lista. I denna separata lista över undantag har det i artikel II.2 i fråga om Finland skrivits in ett undantag som gäller vägtrafik (GATS artikel II.2).

1.2 Beredning

Beredningen av överenskommelsen

Intressentgrupper i Finland och Norge har önskat att länderna ska ingå en överenskommelse om internationell taxitrafik. Tillgången till kollektivtrafik i gränsområdet mellan länderna är begränsad, och därför spelar taxitrafiken en stor roll när det gäller att säkerställa tillgången till transporttjänster. Exempelvis de flygplatser som finns på den norska sidan betjänar också personer som reser till Finlands nordliga kommuner. Den internationella taxitrafiken är

livsviktig också för sådana företag som är verksamma inom turistnäringen vid gränsen mellan Finland och Norge.

Diskussionerna på tjänstemannanivå om en eventuell överenskommelse om taxitrafik mellan Finland och Norge inleddes våren 2023 mellan kommunikationsministeriet och det norska transportdepartementet. I olika skeden av beredningen har intressentgrupper hörts. Samrådet med intressentgrupperna beskrivs närmare i följande avsnitt ”Beredningen på nationell nivå”.

Kommunikationsministeriet tillsatte den 27 maj 2024 med stöd av 12 § i lagen om statsrådet (175/2003) och 3 § 7 punkten och 9 § i reglementet för statsrådet (262/2003) en delegation för förhandlingarna med Norge om en bilateral överenskommelse om internationell taxitrafik på väg. De officiella förhandlingarna om överenskommelsen ordnades som ett virtuellt möte mellan det finska kommunikationsministeriet och det norska transportdepartementet den 21 augusti 2024. Efter förhandlingarna fortsatte beredningen av utkastet till överenskommelse via en e-postförbindelse mellan ministeriet och departementet. Kommunikationsministeriet har också konsulterat utrikesministeriet under förhandlingarna om överenskommelsen. Överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Norges regering om internationell taxitrafik på väg undertecknades i Oslo den 13 mars 2025. Överenskommelsen undertecknades för Finlands del av kommunikationsminister Lulu Ranne och för Norges del av transportminister Jon-Ivar Nygård.

Beredningen på nationell nivå

Kommunikationsministeriet begärde den 16 mars 2023 synpunkter av de centrala intressentgrupperna för den fortsatta beredningen av överenskommelsen. Ministeriets frågor gällde icke-tidtabellsbunden taxitrafik, tillåtna taxiresor, förbjudna taxiresor samt företag som tillhandahåller turisttjänster.

Utkastet till överenskommelse var på egentlig remiss i Finland mellan den 13 december 2024 och den 24 januari 2025, då kommunikationsministeriet bad 22 aktörer yttra sig om utkastet. Utlåtanden om utkastet till överenskommelse lämnades då av utrikesministeriet, Polisstyrelsen, Gränsbevakningsväsendet, Ålands landskapsregering, Transport- och kommunikationsverket, Suomen taksiliitto ry, Lapplands handelskammare, Enontekis kommun samt Enare och Utsjoki kommuner gemensamt. I utlåtandena ansågs det att överenskommelsen var värd att understöda och att den behövs, och ingen remissinstans ansåg att det finns hinder för att underteckna överenskommelsen. Enare och Utsjoki kommuner samt Lapplands handelskammare önskade i sina utlåtanden att överenskommelsen om taxitrafik ska göra det möjligt för finländska programtjänstföretag att transportera sina kunder även inom Norges territorium utan taxitrafiktillstånd, när avgångsplatsen för transporten är i Finland. Finlands och Norges nationella lagstiftning skiljer sig från varandra bl.a. genom att det i norsk lagstiftning inte finns något sådant undantag för företag som tillhandahåller turisttjänster som skulle berättiga till ovannämnda transporter. Det skulle vara svårt att inkludera ett sådant undantag i överenskommelsen om internationell taxitrafik mellan länderna och försätta de aktörer som bedriver trafik mellan länderna i en orättvis ställning, och något sådant undantag inkluderades därför inte i överenskommelsen.

I utlåtandena framfördes också tekniska preciseringar och anmärkningar i fråga om tillämpningen av överenskommelsen.

För att sätta i kraft ett fördrag i Finland krävs det ett förfarande enligt 93–95 § i grundlagen. Vid föredragningen den 28 februari 2025 beviljade republikens president minister Lulu Ranne och statssekreterare Marjo Lindgren fullmakt att underteckna överenskommelsen.

Kommunikationsministeriet fattade den 9 april 2025 ett beslut om ett författningsprojekt för sättande i kraft av överenskommelsen. Regeringens proposition har beretts som tjänsteuppdrag vid kommunikationsministeriet.

Utlåtanden om utkastet till proposition begärdes av bl.a. ministerierna och andra myndigheter och organisationer, sammanlagt 24 instanser, mellan den 30 april och den 21 maj 2025 i tjänsten utlåtande.fi. Begäran om utlåtande, andra utlåtanden än sådana som lämnats av privatpersoner och ett sammandrag av utlåtandena finns på statsrådets projektsida under projektnummer VN/8479/2025. För innehållet i utlåtandena redogörs det i avsnitt 5.

2 Överenskommelsens målsättning

Syftet med överenskommelsen är att möjliggöra internationell taxitrafik mellan Finland och Norge. I och med överenskommelsen ska taxitrafik mellan länderna vara tillåten i enlighet med bestämmelserna i överenskommelsen.

Överenskommelsen innehåller bestämmelser om skyldigheter för taxiföretag och om hur taxitrafik får bedrivas. Därtill innehåller den bestämmelser om behöriga myndigheter, underrättelse mellan myndigheter, behövliga dokument, beskattning och tvistlösning. Enligt överenskommelsen ska de behöriga myndigheterna vidta åtgärder mot ett sådant taxiföretag som bryter mot överenskommelsen. Nyttan av överenskommelsen kommer huvudsakligen att märkas i det nordliga gränsområdet mellan Finland och Norge. Syftet är också att precisera taxiaktörernas rättigheter och skyldigheter i taxitrafiken mellan länderna. Överenskommelsen skapar dessutom klarhet i tillsynsmyndigheternas arbete när det gäller att övervaka taxibilar i den internationella taxitrafiken och stärker ländernas samarbete inom transportsektorn. Taxitjänster förbättrar också tillgången till offentliga trafik- och transporttjänster i ett område där det inte just finns tillgång till kollektivtrafik.

3 De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner överenskommelse mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Norges regering om internationell taxitrafik på väg. Propositionen innehåller ett förslag till lag om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg. I propositionen föreslås en blandad ikraftträdandelag, eftersom alla de skyldigheter som gäller taxiföretagare inte kunde tas in i överenskommelsen. Detta beror på skillnaderna i Finlands och Norges lagstiftning om taxitrafik. I och med att överenskommelsen i praktiken gäller endast ett begränsat område i Finland, fanns ingen anledning att göra ändringar i lagen om transportservice som gäller den nationella taxitrafiken.

I lagförslag 1 som ingår i propositionen föreslås bestämmelser om de påföljder som överenskommelsen kräver och om de viktigaste skyldigheter i fråga om bedrivande av trafik som gäller finländska innehavare av tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik.

I lagförslag 2 föreslås det att 4 och 6 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen (559/2012) ska upphävas som föråldrade eller onödiga. Denna ändring är inte en del av ikraftsättandet av överenskommelsen med Norge.

För att möjliggöra anmälan av påföljder mellan parterna på det sätt som förutsätts i överenskommelserna om taxitrafik både mellan Finland och Sverige och mellan Finland och Norge föreslås det i lagförslag 3 ändringar i vägtrafiklagen (729/2018). Samtidigt görs i vägtrafiklagen en teknisk korrigering som inte har samband med överenskommelsen. I lagförslag 4 föreslås därtill att det i lagen om verkställighet av böter görs en teknisk ändring som beror på verkställigheten av avgiften för trafikförseelse.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Tryggandet av den taxitrafik som bedrivs i området har positiva ekonomiska verkningar för finländska aktörer som bedriver taxitrafik i gränsområdet i norra Lappland. Propositionen främjar också förutsättningarna för näringslivet i regionen överlag. I synnerhet främjar den förutsättningarna för turismen, flygtrafiken och restaurangbranschen.

4.2 Miljökonsekvenser

I och med att överenskommelsen sätts i kraft kan den taxitrafik som bedrivs i området komma att öka. En ökning av den taxitrafik som bedrivs över gränsen kan leda till en liten ökning av utsläppen från trafiken.

4.3 Konsekvenser för myndigheterna

Propositionen har konsekvenser för tull-, gränsbevaknings- och polismyndigheternas arbete i gränsområdena till följd av de tillsynsuppgifter som föreslås för dessa myndigheter. Förslaget skapar klarhet i tillsynsmyndigheternas arbete när det gäller att övervaka taxibilar i den internationella taxitrafiken och stärker ländernas samarbete inom transportsektorn.

Propositionen bedöms medföra en aning mer arbete för åklagaren, domstolsväsendet och polisen, som ska underrätta om beslut som gäller överträdelse av överenskommelsen. Propositionen bedöms medföra en aning mer arbete också för Transport- och kommunikationsverket, som ska underrätta den behöriga norska myndigheten om överträdelse av överenskommelsen som begåtts på finskt territorium. Propositionen har små konsekvenser också för Rättsregistercentralen, som svarar för verkställigheten av den föreslagna avgiften för trafikförseelse, och genom vars system åklagaren och domstolarna anmäler uppgifter om brott och förseelser.

4.4 Andra konsekvenser för människor och samhälle

Propositionen främjar tillgången till taxitjänster i gränsområdena och underlätta befolkningens olika former av resande i båda riktningarna över gränsen, så som. t.ex. för turism, friluftsliv eller utträttande av ärenden. Den underlättar också resandet för skolelever, äldre och funktionshindrade personer samt för personer i behov av hälso- eller sjukvård. Tillgången till kollektivtrafik i området är dålig, vilket innebär att taxitrafiken i området också bidrar till att förbättra tillgången till transporttjänster.

5 Remissvar

Kommunikationsministeriet sände utkastet till proposition på remiss den 30 april 2025. Utlåtanden om utkastet till proposition begärdes av 24 remissinstanser, och det kom slutligen in

11 utlåtanden. Utlåtanden kunde lämnas via tjänsten Utlåtande.fi mellan den 30 april och den 21 maj 2025.

I utlåtandena förhöll sig remissinstanserna positivt till ikraftsättandet av överenskommelsen mellan Norge och Finland om taxitrafik. Företrädarna för turistbranschen ansåg det dock beklagligt att något undantag för företag som tillhandahåller turisttjänster inte ingår i överenskommelsen mellan Finland och Norge om taxitrafik. Finnish Lapland Tourist Board ry, Lapplands handelskammare och Resebranschens förbund i Finland rf föreslog att möjligheten till ett undantag ska utredas vidare. Så som konstateras ovan skiljer sig Finlands och Norges nationella lagstiftning från varandra bl.a. genom att det i norsk lagstiftning inte finns något sådant undantag för företag som tillhandahåller turisttjänster som skulle berättiga till ovannämnda transporter. Det skulle vara svårt att inkludera ett sådant undantag i överenskommelsen om internationell taxitrafik mellan länderna och försätta de aktörer som bedriver trafik mellan länderna i en orättvis ställning, och saken inkluderades därför inte i överenskommelsen.

Finansministeriet konstaterade i sitt utlåtande att det inte är ändamålsenligt att i lagförslaget inkludera något sådant undantag i fråga om ibruktagandet av bilar enligt bilskattelagen för fordon som tillhör ett taxiföretag som är etablerat i Norge och som ingick i 5 § i propositionsutkastet, eftersom det i 41 § 1 mom. 9 punkten i den gällande bilskattelagen fastställs att användningen av ett fordon är skattefri, om det har avtalats om frihet från bilskatt i ett sådant avtal med en annan stat som är förpliktande för Finland. På basis av utlåtandet har den 5 § som ingick i utkastet till proposition och som gällde beskattning av fordon strukits som onödig. Dessutom har motiveringen till artikel 7 preciserats på grundval av utlåtandet.

Justitieministeriet framförde i sitt utlåtande att den paragraf i lagförslag 1 i utkastet till proposition, vars syfte var att genomföra artikel 9 i överenskommelsen genom att ge myndigheten rätt att få uppgifter ur straffregistret inte lagtekniskt kan genomföras på det föreslagna sättet eftersom paragrafen inte skulle ha gett myndigheterna rätt att få uppgifter ur straffregistret. I enlighet med 3 § i straffregisterlagen (770/1993) ska bestämmelser om utlämnande av uppgifter ur straffregistret finnas i straffregisterlagen. En på motsvarande sätt felaktig paragraf ingår också i den gällande lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen (559/2012, 6 §).

Artikel 9 i överenskommelsen mellan Norge och Finland om taxitrafik genomförs genom att det till vägtrafiklagen fogas en ny 185 a § där polisen, domstolarna och åklagaren åläggs att till trafik- och transportregistret anmäla uppgift om förseelser eller brott som har inträffat i internationell taxitrafik och om vilkas påföljder det föreskrivs i lagen om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg eller i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen.

Den föreslagna regleringsmodellen verkställer i praktiken genomförandet av artikel 9 i överenskommelsen bättre än det tidigare förslaget, eftersom polisen, åklagaren och domstolarna inom ramen för det nuvarande förslaget på eget initiativ ska anmäla eventuella överträdelser av överenskommelsen. Den föreslagna ändringen motiveras mera i detalj i avsnitt 7 i regeringens proposition.

Därtill lade utrikesministeriet i sitt utlåtande fram anmärkningar om formkrav när det gäller utkastet till proposition och dessa har beaktats vid den fortsatta beredningen.

6 Bestämmelserna i överenskommelsen och deras förhållande till lagstiftningen i Finland

Kapitel I Tillämpningsområde

Artikel 1. Enligt artikeln ska överenskommelsen tillämpas på internationell taxitrafik mellan Republiken Finlands regerings och Konungariket Norges regerings territorier. Således gäller överenskommelsen internationell taxitrafik i alla gränsområden mellan Finland och Norge. I praktiken tillämpas överenskommelsen i dessa länders nordliga gränsområden.

Kapitel II Definitioner

Artikel 2. Artikeln innehåller de viktigaste definitioner som används i överenskommelsen.

Med taxitrafik avses sådan icke-tidtabellsbunden yrkesmässig trafik för persontransporter som utförs mot ersättning, antingen med en bil som är inrättad för befordran av högst åtta personer, förutom föraren, eller med ett annat fordon som en av parterna har godkänt för taxitrafik. Fordonet ska vara registrerat i Finland eller Norge. I 4 § 1 mom. i lagen om transportservice förutsätts att en finländsk innehavare av ett tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik för yrkesmässig transport av personer på väg använder en sådan personbil, paketbil, lastbil, trehjuling, lätt fyrehjuling eller tung fyrehjuling som avses i fordonslagen (82/2021).

Med ett taxiföretag avses en fysisk eller juridisk person som är etablerad i Finland eller Norge och som där har tillstånd att bedriva taxitrafik enligt tillämplig nationell lagstiftning. Således ska en finländsk taxiföretagare ha ett giltigt taxitrafiktillstånd eller person- eller godstrafiktillstånd enligt 4 § i lagen om transportservice. Den som innehar person- eller godstrafiktillstånd ska göra anmälan till Transport- och kommunikationsverket om bedrivande av taxitrafik. De undantag från kravet på taxitrafiktillstånd som räknas upp i 4 § 2 mom. i lagen om transportservice omfattar inte internationell taxitrafik på väg mellan Finland och Norge.

Med hemstat avses det geografiska område som omfattar hela finska eller norska staten och där taxiföretaget har tillstånd att bedriva taxitrafik enligt nationell lagstiftning.

Kapitel III Villkor för taxitrafik

Artikel 3. I artikeln beskrivs vad som är tillåten taxitrafik mellan Finland och Norge. Enligt artikel 3 a är det tillåtet att transportera passagerare från den egna hemstatens territorium till den andra partens territorium. Ett finländskt taxiföretag får alltså transportera passagerare från Finland till Norge. På motsvarande sätt får ett norskt taxiföretag transportera passagerare från Norge till Finland. Enligt artikel 3 b är det också i vissa fall tillåtet för ett finländskt taxiföretag att transportera passagerare från Norge till Finland och för ett norskt taxiföretag att transportera passagerare från Finland till Norge, men då förutsätts det dock att transporten har beställts på förhand. Ett finländskt taxiföretag får således t.ex. stanna kvar och vänta på den kund som föraren fört från Finland till Norge och sedan föra kunden tillbaka till Finland, om så har överenskommits på förhand. Enligt artikel 3 c är det tillåtet att transportera passagerare genom den andra partens territorium till ett tredje land, om det inte tas upp nya passagerare under genomresan. Således kan ett finländskt taxiföretag föra passagerare genom Norge till Sverige, men inte ta upp nya passagerare i Norge under resan.

Artikel 4. Artikeln innehåller skrivningar om sådan taxitrafik som inte är tillåten med stöd av överenskommelsen. Enligt artikel 4 a är transporter mellan två eller fler platser inom den andra partens territorium, dvs. cabotagetransporter, förbjudna. En sådan transport som ett finländskt

taxiföretag utför och som följer bestämmelserna i artiklarna 3 och 4 i överenskommelsen om taxitrafik och som omfattar många stopp i Norge betraktas inte som cabotagetrafik. Som förbjuden cabotagettransport betraktas inte heller en sådan förbeställd transport enligt artikel 3 som börjar inom den ena hemstatens territorium och riktar sig till den andra partens territorium och som omfattar flera stopp, om det har avtalats om dem på förhand.

På transporter som körs i Finland tillämpas lagen om transportservice. Enligt 4 § i lagen om transportservice krävs det för taxitrafik ett tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik. Trafik som bedrivs utan tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik utgör enligt 262 § i lagen om transportservice straffbart olovligt bedrivande av yrkesmässig trafik. Artikel 4 b förbjuder utförandet av taxitrafik från den andra partens territorium till ett tredje land eller omvänt. Ett finländskt taxiföretag får således inte ta upp passagerare i Norge och föra dem till Sverige.

Artikel 5. Artikel 5 innehåller allmänna skyldigheter för taxiföretag och taxiförare som utför tillåten trafik i enlighet med överenskommelsen. Sådana är skyldigheten att registrera transporter i taxameter eller i något annat instrument eller system i enlighet med lagstiftningen i hemstaten, skyldigheten att följa lagstiftningen i hemstaten i fråga om prissättning av taxiresor och uppgifter som ska samlas in om resor samt skyldigheten att i fordonet medföra de dokument som anges i artikel 6 och på begäran uppvisa dem för myndigheterna. Därtill ska den väg väljas som är mest förmånlig och ändamålsenlig för kunden eller den väg köras som kunden föreslår. I trafik enligt överenskommelsen ska också de krav som gäller användning av taxilykta och märkning av taxifordon och som förutsätts i den gällande nationella lagstiftningen i taxiföretagets hemstat fullgöras.

I taxitrafik som bedrivs med stöd av överenskommelsen iakttas kraven i 15 a § i lagen om transportservice om de uppgifter som ska samlas in om taxiresor och om de instrument som används för att samla in uppgifterna.

I trafik som bedrivs med stöd av överenskommelsen iakttas också bestämmelserna om konsumentpriser i lagen om transportservice och föreskrifter som utfärdats med stöd av dem.

Enligt 151 § 1 mom. 6 punkten i lagen om transportservice svarar och sörjer en tillståndshavare som tillhandahåller persontrafik vid taxitrafik för att föraren, om priset grundar sig på resans längd eller restiden, väljer den väg som är mest förmånlig och ändamålsenlig för passageraren om passageraren låter föraren välja, eller kör den väg som passageraren i samband med beställningen på förhand har godkänt eller föreslagit. Enligt 155 § 1 mom. i vägtrafiklagen (729/2018) ska ett fordon som används för taxitrafik ha en synlig taxilykta.

Artikel 6. I artikeln räknas de dokument upp som alltid ska medföras i fordonet. Ett finländskt taxiföretag och en finländsk förare ska se till att det i fordonet finns följande dokument: en kopia av det dokument som berättigar till att bedriva taxitrafik, körtillstånd för taxiförare, del I av registreringsintyget som bevisar att fordonet kan användas utomlands, intyg över plombering av taxameter eller annat instrument eller system om detta krävs enligt nationell lagstiftning, individuell körjournal för förare samt om det finns säkerhetskamera i bilen, registerbeskrivning för kamera.

Den norska tillsynsmyndigheten har inte tillgång till finländska informationssystem. Av denna anledning behöver det i fordonet medföras en kopia av det dokument som krävs för verksamheten. Enligt gällande nationell lagstiftning kan taxitrafik bedrivas med taxitrafiktillstånd eller med person- eller godstrafiktillstånd, om tillståndshavaren har gjort en anmälan om saken till Transport- och kommunikationsverket. Bestämmelser om behövliga

tillstånd och beviljandet av dem finns i 4–6 § i lagen om transportservice. Med stöd av 151 § i lagen om transportservice ska ett taxitrafiktillstånd enligt 4 § eller en kopia av det medföras i fordonet vid bedrivande av trafik eller, om trafiken bedrivs med stöd av en anmälan enligt 4 §, en utredning av vilken det framgår att anmälan har antecknats i trafik- och transportregistret. Bestämmelser om körtillstånd för taxiförare och beviljande av det finns i 25–26 § i lagen om transportservice. Enligt 151 § 1 mom. 1 punkten i lagen om transportservice svarar och sörjer en tillståndshavare som tillhandahåller persontrafik vid taxitrafik för att föraren har sådant körtillstånd för taxiförare som avses i 25 § i den lagen. Del I av registreringsintyget ska medföras i fordonet med stöd av 96 § 5 mom. i fordonslagen. Bestämmelser om intyg över försegling av taxameter finns i 10 § i lagen om mätinstrument och bestämmelser om individuell körjournal för förare i 7 kap. 31 § i arbetstidslagen (872/2019).

På motsvarande sätt ska ett norskt taxiföretag och en norsk förare se till att följande dokument finns i fordonet: registreringsbevis för fordonet, körkort, tillståndsdokument i original, körtillstånd och hyres- och leasingavtal för fordonet om tillståndshavaren inte är angiven som ägare på registreringsbeviset.

Artikel 7. I artikeln bestäms om befriande från skatter och avgifter som tas ut för vägtrafik och fordonsinnehav. Enligt artikel 7 a ska ett taxiföretag som bedriver tillåtna transporter inom den andra partens territorium vara befriat från dessa skatter. Skattebefrielsen gäller dock endast de fordon som inte har registrerats inom den andra partens territorium. Taxiföretaget är inte befriat från att betala skatt på bränsle. Enligt artikel 7 b ska skattebefrielse enligt överenskommelsen inte heller avse skatter och avgifter för användande av vägar och broar eller mervärdesskatter. Således är ett finländskt taxiföretag skyldigt att betala vägavgift, om det transporterar passagerare i enlighet med överenskommelsen inom ett sådant territorium i Norge där det tas ut vägavgift.

I praktiken gäller artikeln bilbeskattningen. Enligt 1 § 1 mom. i bilskattelagen (777/2020) ska bilskatt betalas till staten för sådana personbilar, pakettbilar, bussar med en egenmassa under 1 875 kilogram, motorcyklar samt motoriserade trehjulringar och tunga fyrhjulringar som ska tas i bruk i Finland. Lagens 2 § 2 mom. innehåller en bestämmelse om att det med ibruktage i Finland avses att ett fordon används i trafik inom finskt territorium även om det inte är registrerat i Finland.

Enligt 41 § 1 mom. 9 punkten i bilskattelagen är användningen av ett fordon skattefritt, om det har avtalats om frihet från bilskatt eller bil- och motorcykelskatt i ett sådant avtal med en annan stat som är förpliktande för Finland. I trafik enligt överenskommelsen om taxitrafik är det fråga om sådan skattefri användning. I 34 och 36 § i bilskattelagen finns därtill bestämmelser som gäller temporär, skattefri användning i företagsverksamhet av ett fordon som är registrerat utomlands. Enligt 34 § 1 mom. i bilskattelagen är användningen av ett fordon skattefritt, om en fysisk person som är stadigvarande bosatt utomlands använder ett fordon som är registrerat utomlands och som personen för in för privat bruk under en sammanhängande eller inte sammanhängande tid av högst 6 månader inom loppet av en 12 månaders tidsperiod. I 34 § 2 mom. i den lagen föreskrivs att den maximitid för skattefri användning som anges i 1 mom. inte tillämpas, om en fysisk person som är stadigvarande bosatt utomlands arbetar i Finland och med fordonet regelbundet avlägsnar sig till sin bostadsort i en annan stat. I 36 § 1 mom. i bilskattelagen anges att vad som i 34 § 1 mom. föreskrivs om skattefri användning av ett fordon som förs in för privat bruk, tillämpas även på ett fordon som är registrerat utomlands och som någon annan än en i Finland stadigvarande bosatt person för in till landet för att användas i företagsverksamhet som bedrivs av ett företag som inte finns i Finland eller i verksamhet som bedrivs av en internationell organisation eller ett annat samfund som finns någon annanstans än i Finland. I 57 § i bilskattelagen finns en bestämmelse om att anmälan om skattefri användning

inte behöver göras till Skatteförvaltningen i fråga om sådan skattefri användning som avses i 34 §, om inte något annat föreskrivs i den paragrafen. Inte heller för sådan skattefri användning som avses i 36 § i bilskattelagen behöver anmälan göras till Skatteförvaltningen.

Enligt 38 § i bilskattelagen kan en fysisk person som är stadigvarande bosatt i Finland och vars arbetsplats finns utomlands, skattefritt i Finland använda ett i landet där arbetsplatsen finns permanent registrerat fordon som arbetsgivaren äger eller innehar, uteslutande för skötseln av sina arbetsuppgifter. En förutsättning för skattefri användning är att fordonet återförs till registreringsstaten efter varje arbetsuppgift och att fordonet används i Finland under en sammanhängande tid av högst tre dygn per gång. Användningen av fordonet för resor mellan bostaden och arbetsplatsen betraktas inte som skötsel av arbetsuppgifter. I praktiken kan bestämmelsen tillämpas i en sådan situation då en förare som är bosatt i Finland och anställd hos ett norskt taxiföretag inte efter uppdraget för tillbaka bilen till Norge, utan kör bilen till sitt hem i Finland efter körningen. När det gäller sådana resor ska bilen anses ha tagits i skattepliktigt bruk enligt 2 § 2 mom. i bilskattelagen.

Artikel 8. I artikeln bestäms att taxiföretag och taxiförare, när de utför transporter inom den andra partens territorium, ska följa den nationella lagstiftning som är tillämplig inom det territoriet. De norska myndigheterna kan påföra finländska taxiföretag och taxiförare juridiska påföljder i Norge till exempel för fortkörning eller andra gärningar som strider mot den nationella lagstiftningen. Också finländska myndigheter ska på motsvarande sätt kunna påföra norska taxiföretag och taxiförare juridiska påföljder i Finland. Enligt 1 kap. 1 § i strafflagen (39/1889) tillämpas finsk lag på brott som begåtts i Finland.

Artikel 9. Artikeln innehåller bestämmelser om praxis i sådana fall när ett taxiföretag inom den andra partens territorium bryter mot någon eller några bestämmelser i överenskommelsen.

I artikeln anges inte vilka rättsliga påföljder som inom det territorium där överträdelsen har ägt rum kan tillämpas på en sådan taxiföretagare som kommit från den andra parten och som bryter mot någon eller några bestämmelser i överenskommelsen, utan beslut i saken får fattas nationellt av vardera parten. Således kan de norska myndigheterna i Norge förelägga ett finländskt taxiföretag straffrättsliga påföljder även för gärningar som bryter mot överenskommelsen, förutsatt att gärningarna är straffbara enligt norsk lag. På motsvarande sätt kan ett norskt taxiföretag i Finland dömas för en gärning som bryter mot överenskommelsen, om gärningen är straffbar enligt finsk lag.

Enligt artikeln är de behöriga myndigheterna också skyldiga att underrätta varandra. I artikeln anges inte de behöriga myndigheterna, utan parterna underrättar varandra om de behörig myndigheterna på diplomatisk väg. Av de finländska myndigheterna kommer artikeln i praktiken att gälla Transport- och kommunikationsverket, polisen, åklagaren och domstolarna. Den behöriga myndigheten där överträdelsen ägt rum ska alltid underrätta den behöriga myndigheten i taxiföretagets hemstat om en överträdelse av överenskommelsen som skett inom dess territorium. Den behöriga myndighetens underrättelseskyldighet är inte bunden till vilka påföljder som har påförts för gärningen. Syftet med bestämmelsen är att underlätta den allmänna gränsöverskridande övervakningen av taxitrafiken.

Artikeln förpliktar att komplettera anmälningsskyldigheten avseende Transport- och kommunikationsverkets trafik- och transportregister. I vägtrafiklagen föreslås en ny 185 a §, där det föreskrivs om polisens, åklagarens och domstolens skyldighet att till trafik- och transportregistret anmäla uppgift om förseelser eller brott som har inträffat i internationell taxitrafik och om vilkas påföljder det föreskrivs i lagarna om sättande i kraft av och tillämpning av överenskommelsen mellan Finland och Norge och överenskommelsen mellan Finland och

Sverige. Paragrafen kompletterar artikel 9 i överenskommelsen som förpliktar de behöriga myndigheterna till utbyte av information om överträdelse av överenskommelsen som skett inom deras territorier. Genom paragrafen säkerställs att Transport- och kommunikationsverket får tillgång till beslut som gäller överträdelse av överenskommelsen för att vidarebefordra dem till den norska myndigheten.

Paragrafen föreslås gälla påföljder som dömts ut för överträdelse av överenskommelserna om taxitrafik mellan både Finland och Sverige och Finland och Norge. Bestämmelser om anmälan av överträdelse av överenskommelsen föreslås också i fråga om överenskommelsen med Sverige, eftersom det under beredningen framgick att 6 § om Transport- och kommunikationsverkets rätt att få uppgifter i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen, som kompletterar artikel 8 i överenskommelsen med Sverige, i praktiken inte kan tillämpas.

I nya 185 a § som föreslås i vägtrafiklagen föreskrivs att trots sekretessbestämmelserna ska domstolen, åklagaren och polisen till trafik- och transportregistret anmäla uppgift om en dokumentförseelse enligt 3 a § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen (559/2012), olovligt utförande av taxitrafik mellan Finland och Sverige enligt 5 § i samma lag, en dokumentförseelse enligt 4 § i lagen om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg (X/X) och olovligt utförande av taxitrafik mellan Finland och Norge enligt 5 § i samma lag.

Polisen, åklagaren och domstolen ska anmäla uppgift om straff som de påfört samt uppgift om straff som inte påförts eller åtal som förkastats, om domstolen i samband med överklagande har upphävt eller undanröjt ett straff som dömts ut eller påförts tidigare och som det finns en anteckning om i trafik- och transportregistret.

Domstolen och åklagaren ska registrera uppgifterna i det register över avgöranden och meddelanden om avgöranden som avses i lagen om justitieförvaltningens nationella informationsresurs (955/2020) för förmedling till trafik- och transportregistret. Med stöd av 6 § i informationsresurslagen kan uppgifterna vid behov också överföras på något annat sätt.

Uppgifter från polisen, åklagaren och domstolen om straff, om straff som inte påförts eller om åtal som förkastats, om domstolen i samband med överklagande har upphävt eller undanröjt ett straff som dömts ut eller påförts tidigare och som det finns en anteckning om i trafik- och transportregistret, ska föras in i Transport- och kommunikationsverkets trafik- och transportregister. Lagen om transportservice innehåller bestämmelser om registerföring som gäller trafik- och transportregistret. I lagen finns bestämmelser om de uppgifter som ska föras in i registret, om förvaringstiderna för dem och om utlämnande av dem.

I 26 kap. i lagen om transportservice ingår bestämmelser om trafik- och transportregistrets innehåll och syfte, verkets rätt till information och ändringar i uppgifterna i trafik- och transportregistret. Enligt 216 § i den lagen innehåller registret uppgifter om tillstånd för verksamhetsutövare och om anmälningspliktig verksamhet, trafikmedel och persontillstånd. I 216 § finns bestämmelser om trafik- och transportregistrets syfte. Trafik- och transportregistret förs bl.a. i syfte att bevilja och utöva tillsyn över tillstånd och andra rättigheter som gäller transporter, förbättra trafiksäkerheten, producera myndighetstjänster inom transportsektorn samt uppfylla internationella förpliktelser. Överenskommelsen mellan Finland och Norge om internationell taxitrafik är en internationell förpliktelse, och uppfyllande av internationella förpliktelser är ett av syftena med trafik- och transportregistret.

I 27 kap. i lagen om transportservice finns bestämmelser om uppgifter i trafik- och transportregistret. I 219 § finns bestämmelser om allmänna uppgifter som förs in i registret. Enligt 219 § 3 mom. får i registret föras in sådana uppgifter om begångna brott och straff för dem, om körförbud och andra motsvarande påföljder och om påföljder som Transport- och kommunikationsverket påfört på grund av sin tillsynsuppgift som är nödvändiga för fullgörandet av Transport- och kommunikationsverkets lagstadgade uppgifter samt andra uppgifter som behövs för tillsynsuppgiften. Det är nödvändigt att de påföljder som påförts för överträdelser av överenskommelsen förs in i trafik- och transportregistret för att Transport- och kommunikationsverket ska kunna svara för sin skyldighet enligt artikel 9 i överenskommelsen om taxitrafik att underrätta den norska parten om en överträdelse som skett inom avtalsområdet.

I 224 § i lagen om transportservice finns bestämmelser om förvaring och radering av uppgifter i trafik- och transportregistret. Enligt 1 mom. 7 punkten i den paragrafen ska uppgifter om brott och om brottspåföljder som införts i registret raderas genast då de har blivit obehövliga. Transport- och kommunikationsverket ska radera uppgifterna om påföljderna genast efter att uppgift om dem förmedlats till de norska myndigheterna.

I 28 kap. i lagen om transportservice finns det bestämmelser om Transport- och kommunikationsverkets rätt att lämna ut uppgifter ur trafik- och transportregistret. Enligt 230 § 2 mom. i lagen om transportservice får Transport- och kommunikationsverket lämna ut uppgifter ur trafik- och transportregistret till utländska myndigheter eller för skötsel av myndighetsuppgifter utomlands, om utlämnandet grundar sig på en förpliktelse i ett internationellt fördrag som är bindande för Finland. Överenskommelsen mellan Finland och Norge om internationell taxitrafik är en sådan internationell förpliktelse som avses i paragrafen. Transport- och kommunikationsverket lämnar ut uppgifterna till den norska behöriga myndighet som meddelas på diplomatisk väg.

Kapitel IV Slutbestämmelser

Artikel 10. Enligt artikel 10 a ska parterna på diplomatisk väg underrätta varandra om de behöriga myndigheter som avses i artikel 5, 9 och 11 i överenskommelsen. Enligt artikel 10 b ska parterna på diplomatisk väg underrätta varandra om de behöriga myndigheterna ändras. I artikeln anges inte direkt vilka de behöriga myndigheterna är, och detta möjliggör således flexibilitet i fråga om de behöriga myndigheterna.

Artikel 11. Enligt artikel 11 a ska en blandad kommitté upprättas för att behandla frågor i samband med tillämpning av överenskommelsen. Den blandade kommittén ska sammanträda vid behov på begäran av någondera parten. Den blandade kommittén består av företrädare för parternas behöriga myndigheter. Parterna ska på diplomatisk väg underrätta varandra om den behöriga myndigheten. I Finland är kommunikationsministeriet behörig myndighet. Enligt artikel 11 b ska tvister som gäller tolkning eller tillämpning av överenskommelsen och som de behöriga myndigheterna inte kan lösa i samförstånd avgöras av parterna, dvs. av Republiken Finlands regering och Konungariket Norges regering.

Artikel 12. Enligt artikel 12 a kan överenskommelsen ändras genom ett skriftligt avtal mellan parterna. Enligt artikel 12 b ska parterna underrätta varandra på diplomatisk väg när de har fullgjort de konstitutionella kraven för ikraftträdandet av ändringsöverenskommelsen. Ändringsöverenskommelsen träder i kraft 30 dagar efter erhållandet av den senare underrättelsen.

Kapitel V Ikraftträdande

Artikel 13. Artikeln innehåller typiska slutbestämmelser för statsfördrag. Enligt artikel 13 a ska parterna underrätta varandra på diplomatisk väg när de har fullgjort de konstitutionella kraven för ikraftträdandet av överenskommelsen. Överenskommelsen träder i kraft 30 dagar efter erhållandet av den senare underrättelsen. Enligt artikel 13 b kan en part säga upp överenskommelsen genom en skriftlig underrättelse till den andra parten på diplomatisk väg. Uppsägningen träder i kraft sex månader efter det att den andra parten har tagit emot underrättelsen.

7 Specialmotivering till lagförslagen

7.1 Lagen om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg

1 §. *Bestämmelser som hör till området för lagstiftningen.* Enligt bestämmelsen gäller de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Oslo den 13 mars 2025 mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Norges regering ingångna överenskommelsen om internationell taxitrafik på väg, nedan överenskommelsen mellan Finland och Norge om taxitrafik, som lag sådana som Finland har förbundit sig till dem. För de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen redogörs nedan i det avsnitt som gäller behovet av riksdagens samtycke.

2 §. *Skyldigheter för taxiföretag.* I paragrafen föreslås bestämmelser om de skyldigheter som ett finländskt taxiföretag, dvs. en innehavare av ett tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik eller en trafikansvarig, och i praktiken också en taxiförare, ska iaktta vid sidan av överenskommelsen.

I 1 mom. 1 punkten anges att ett taxiföretag enligt den nationella lagstiftningen är skyldig att iaktta de bestämmelser om konsumentpriser i lagen om transportservice (320/2017) och de föreskrifter som utfärdats med stöd av dessa, som taxiföretagen ska iaktta i inrikes trafik. För sådan trafik som avses i överenskommelsen kan således taxiföretag inte ta ut avgifter som är högre än de som tas ut för sådan trafik som bedrivs i hemstaten. Bestämmelser om prissättning av taxitrafiktjänster finns i 152 § i lagen om transportservice, där det föreskrivs om grunderna för hur priset bestäms och det sätt på vilket informationen ska läggas fram. En tillståndshavare som tillhandahåller persontrafik och den som tillhandahåller förmedlingstjänster ska informera konsumenten om resans totalpris eller grunderna för prissättningen innan en taxiresa inleds eller beställningen bekräftas. Om priset inte är fast, ska tillståndshavaren informera passageraren om priset på en exempelresa innan resan börjar. Prisuppgifterna ska läggas fram på ett sådant sätt att de är lättillgängliga för konsumenten innan resan börjar.

I 1 mom. 2 punkten föreskrivs det om ett taxiföretags skyldighet att iaktta bestämmelserna om uppgifter som ska samlas in om taxiresor i 15 a § i lagen om transportservice. Skyldigheten baserar sig på artikel 5 a i överenskommelsen, enligt vilken transporten ska registreras i taxameter eller i något annat instrument eller system om detta krävs enligt den lagstiftning som gäller i taxiföretagets hemstat. I 15 a § i lagen om transportservice förutsätts att de uppgifter som krävs i lagen samlas in i elektronisk form för varje taxiresa.

I 2 mom. föreskrivs det om skyldighet för taxiföretag och förare som är anställda av sådana företag att vid utförandet av taxitrafik enligt överenskommelsen om taxitrafik välja den väg som är mest förmånlig och ändamålsenlig för kunden eller köra den väg som kunden föreslår. Skyldigheten motsvarar de skyldigheter som gäller inrikes taxitrafik i 151 § i lagen om transportservice.

3 §. Återkallande av tillstånd. I paragrafen föreslås det bestämmelser om återkallande av tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik, omhändertagande av tillståndshandling, varning, anmärkning och möjlighet att rätta till en brist eller försummelse enligt samma principer som i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen. Bestämmelser om återkallande och omhändertagande av tillstånd samt anmärkning och varning i nationell trafik finns i 242 och 245 § i lagen om transportservice.

I 1 mom. i den föreslagna paragrafen föreslås en bestämmelse om Transport- och kommunikationsverkets behörighet att för viss tid återkalla ett finländskt taxiföretags tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik, om verket har anledning att misstänka att trafik har bedrivits i strid med bestämmelserna i artikel 3 eller 4 i överenskommelsen om taxitrafik. Transport- och kommunikationsverket ska kunna återkalla tillståndet permanent om trafik har bedrivits väsentligt i strid med bestämmelserna i artikel 3 eller 4 i överenskommelsen om taxitrafik. Ett tillstånd ska enligt denna bestämmelse kunna återkallas, om ett finländskt taxiföretag har gjort sig skyldigt till en gärning som strider mot överenskommelsen mellan Finland och Norge om taxitrafik. Att exempelvis ta upp nya passagerare i Norge under en genomresa från Finland till Sverige strider mot artikel 3 i överenskommelsen. Exempelvis trafik som bedrivs mellan två eller flera orter i Norge (cabotage) strider mot artikel 4 i överenskommelsen om det inte har avtalats om dessa stopp på förhand. Åtgärder ska kunna vidtas när Transport- och kommunikationsverket har fått kännedom om en överträdelse av den norska behöriga myndigheten.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse om Transport- och kommunikationsverkets behörighet att återkalla ett tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik också om det har skett en väsentlig försummelse av eller ett väsentligt brott mot bestämmelserna i 2 § i lagförslaget. Tillståndet ska också kunna återkallas om ett finländskt taxiföretag gör sig skyldigt till en allvarlig eller väsentlig försummelse av eller ett allvarligt eller väsentligt brott mot bestämmelserna i 2 § i lagförslaget om skyldigheten för ett taxiföretag att vid utförandet av trafik enligt överenskommelsen om taxitrafik iaktta bestämmelserna om konsumentpriser i lagen om transportservice och föreskrifter som utfärdats med stöd av dem och bestämmelserna i 15 a § i den lagen om uppgifter som ska samlas in om taxiresor samt bestämmelserna om taxiföretagets och förarens skyldighet att välja den väg som är mest förmånlig och ändamålsenlig för kunden eller att köra den väg som kunden föreslår. I sådana fall krävs det ingen underrättelse av Norge för att få återkalla tillståndet.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om Transport- och kommunikationsverkets behörighet att i de situationer som avses i 1 och 2 mom. omedelbart omhänderta en tillståndshandling för den tid ärendet utreds, när verket överväger att återkalla tillståndet. Om tillståndet inte återkallas, ska tillståndshandlingen returneras utan dröjsmål. I 242 § 5 mom. i lagen om transportservice finns bestämmelser om rätt att omhänderta en tillståndshandling.

I 4 mom. föreslås en bestämmelse om Transport- och kommunikationsverkets behörighet att ge taxiföretaget en anmärkning eller varning i stället för att återkalla det tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik. Taxiföretaget ska ges en anmärkning eller varning i stället för att få tillståndet återkallat, om ett återkallande av tillståndet skulle vara oskäligt och de brister, förseelser eller försummelser som har framkommit kan rättas till. Transport- och kommunikationsverket kan ge en varning om en anmärkning inte kan anses tillräcklig med beaktande av omständigheterna i ärendet som helhet. I 245 § i lagen om transportservice finns bestämmelser om behörighet att ge anmärkningar eller varningar.

I 5 mom. föreslås att Trafik- och kommunikationsverket innan tillståndet återkallas eller varningen meddelas ska ge taxiföretaget möjlighet att rätta till bristen eller försummelsen, om grunden för återkallandet av tillståndet eller för varningen är sådan att den kan rättas till. Bristen eller försummelsen ska rättas till inom en av Transport- och kommunikationsverket utsatt tid.

4 §. Avgift för trafikförseelse som påförs för dokumentförseelse. Paragrafen motsvarar bestämmelserna om förseelser som gäller handlingar för ett motordrivet fordon i 268 § i lagen om transportservice.

I 1 mom. föreslås att föraren ska kunna påföras en avgift för trafikförseelse på 40 euro, om han eller hon uppsåtligt eller av oaktsamhet bryter mot vad som i artikel 5 i överenskommelsen anges om medförande av dokument som krävs vid framförande av fordon.

I 2 mom. föreskrivs det att bestämmelser om påförande och delgivning av avgift för trafikförseelse och ändringssökande i fråga om sådan avgift finns i vägtrafiklagen (729/2018). I momentet anges också att bestämmelser om verkställighet av avgift för trafikförseelse finns i lagen om verkställighet av böter (672/2002). Påföljden måste därför också fogas till tillämpningsområdet för lagen om verkställighet av böter.

5 §. Olovligt utförande av taxitrafik mellan Finland och Norge. I paragrafen föreslås bestämmelser om straff.

I 1 mom. 1 punkten föreslås det att den som bedriver yrkesmässig transport av personer på väg med sådan personbil, paketbil, lastbil, trehjuling, lätt fyrhjuling eller tung fyrhjuling som avses i fordonslagen (82/2021) utan ett sådant tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik som krävs enligt artikel 6 i överenskommelsen om taxitrafik, ska för olovligt utförande av taxitrafik mellan Finland och Norge dömas till böter eller fängelse i högst sex månader. Enligt artikel 2 b i överenskommelsen avses med taxiföretag en fysisk eller juridisk person som är etablerad inom partens territorium och som där har tillstånd att utföra taxitrafik enligt tillämplig nationell lagstiftning.

I Finland anges i 4 § 1 mom. i lagen om transportservice att för yrkesmässig transport av personer på väg och tillhandahållande av sådana tjänster för allmänheten med sådan personbil, paketbil, lastbil, trehjuling, lätt fyrhjuling eller tung fyrhjuling som avses i fordonslagen behövs taxitrafiktillstånd eller person- eller godstrafiktillstånd. Den som innehar person- eller godstrafiktillstånd ska göra anmälan till Transport- och kommunikationsverket om bedrivande av taxitrafik. Undantagen från kravet på taxitrafiktillstånd i 4 § 2 mom. i lagen om transportservice omfattar inte internationell taxitrafik på väg mellan Finland och Norge. Yrkesmässig transport av personer på väg definieras på samma sätt som i nationell trafik, dvs. transport av personer på väg i förtjänstsyfte mot ersättning. Trafik som bedrivs utan tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik utgör enligt 262 § i lagen om transportservice straffbart olovligt bedrivande av yrkesmässig trafik. Också i Norge krävs det taxitrafiktillstånd för att bedriva taxitrafik.

Enligt 1 kap. 1 § i strafflagen tillämpas finsk lag på brott som har begåtts i Finland. Enligt 6 § i strafflagen ska finsk lag tillämpas även på brott som en finsk medborgare har begått utanför Finland. Enligt lagens 11 § kan finsk lag tillämpas på en finsk medborgare för brott som begåtts inom en främmande stats område endast om gärningen är straffbar också enligt lagen på gärningsorten och om även en domstol i den främmande staten kunde ha dömt ut straff för gärningen. För brottet får härvid inte i Finland dömas ut en påföljd som är strängare än den som stadgas för brottet enligt lagen på gärningsorten.

Således ska 1 mom. 1 punkten tillämpas främst i sådana fall när en norsk person idkar olovlig taxitrafik i internationell trafik. Punkten tillämpas främst på norska företagare, men den kan också tillämpas på finländska aktörer som utför trafik över gränsen eller i Norge, förutsatt att det för gärningen kunde ha dömts ut ett straff även i Norge, även om något straff inte har dömts ut. För gärningen döms till böter eller fängelse i högst sex månader för olovligt utförande av taxitrafik mellan Finland och Norge, vilket motsvarar straffet för olovligt bedrivande av taxitrafik enligt 262 § i lagen om transportservice.

I 1 mom. 2 punkten anges att den som bedriver taxitrafik i strid med bestämmelserna i artikel 3 eller 4 i överenskommelsen om taxitrafik, ska för olovligt utförande av taxitrafik mellan Finland och Norge dömas till böter eller fängelse i högst sex månader. Med stöd av 1 mom. 2 punkten kan en innehavare av ett tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik som har gjort sig skyldig till gärningar som inte är tillåtna enligt artikel 3 i överenskommelsen eller som är förbjudna enligt artikel 4 dömas för olovligt utförande av taxitrafik mellan Finland och Norge. Sådana gärningar är transport av passagerare med norsk taxi från Finland till Norge utan förbeställning. Med stöd av denna bestämmelse kan även ett norskt taxiföretag dömas för utförande av cabotagetrafik, dvs. transport mellan två platser inom Finland. En sådan transport som ett norskt taxiföretag utför och som följer bestämmelserna i artiklarna 3 och 4 i överenskommelsen om taxitrafik och omfattar många stopp i Finland betraktas inte som cabotagetrafik. Även denna bestämmelse tillämpas i praktiken främst på norska taxiföretag.

6 §. Myndigheternas rätt att avbryta en transport. I paragrafen föreskrivs det om tillsynsmyndighetens, dvs. polis-, tull- eller gränsbevakningsmyndighetens, behörighet att avbryta en transport, om föraren inte kan visa upp de dokument som anges i artikel 6 i överenskommelsen. Denna möjlighet ska tillsynsmyndigheten ha oberoende av om taxiföretaget är finskt eller norskt. Finland och Norge underrättar varandra om de behöriga tillsynsmyndigheterna på diplomatisk väg. Bestämmelsen motsvarar bestämmelsen i 200 § i lagen om transportservice om polisens, Tullens och Gränsbevakningsväsendets rätt att granska de dokument som krävs för transport enligt den lagen och möjlighet att avbryta transporten om de saknas.

7 §. Ändringssökande. I paragrafen föreskrivs om rätten att begära omprövning av beslut som meddelats med stöd av denna lag på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003). Beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär. I paragrafen anges att bestämmelser om sökande av ändring i förvaltningsdomstol finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019). Ett beslut ska iakttas trots att ändring söks, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

8 §. Bestämmelser som inte hör till området för lagstiftningen. I paragrafen föreskrivs det att bestämmelser om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som inte hör till området för lagstiftningen utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 §. Ikraftträdande. Lagen om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg avses träda i kraft samtidigt som överenskommelsen träder i kraft vid en tidpunkt som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

7.2 Lagen om upphävande av 4 och 6 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen

1 §. Genom lagen om ändring av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg

och om tillämpning av överenskommelsen (344/2023) föreskrevs om de ändringar i den nationella lagstiftningen som behövdes på grund av den ändring av överenskommelsen som undertecknades 2022 (FördrS 97–99/2024). Genom den nu föreslagna lagen föreslås det att lagens 4 och 6 §, sådana de lyder i lag 344/2023 efter ändringen av överenskommelsen, ska upphävas.

De föreslagna ändringarna är inte en del av ikraftsättandet av överenskommelsen med Norge om taxitrafik. Eftersom det i samband med båda överenskommelserna har varit nödvändigt att precisera bestämmelserna om bedrivande av internationell taxitrafik, innehåller lagen dock bestämmelser med samma innehåll som den föreslagna lagen om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg. De korrigeringsbehov som framkommit under beredningen gäller således också lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen.

Bestämmelserna i 4 § som gäller beskattning upphävs som onödiga. Enligt 41 § 1 mom. 9 punkten i bilskattelagen är användningen av ett fordon skattefritt, om det har avtalats om frihet från bilskatt eller bil- och motorcykelskatt i ett sådant avtal med en annan stat som är förpliktande för Finland. I trafik enligt överenskommelsen om taxitrafik är det fråga om sådan skattefritt användning. Det har avtalats om frihet från skatt i artikel 7 i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg (FördrS 11/2014).

Det föreslås att även 6 § i lagen upphävs som obehövlig. Bestämmelser om anmälan av beslut om olovlig internationell taxitrafik föreslås i den nya 185 a § i vägtrafiklagen, och Transport- och kommunikationsverket behöver i fortsättningen inte få uppgifterna ur bötes- och straffregistret.

2 §. I paragrafen föreslås att lagen ska träda i kraft den 1 januari 2026.

7.3 Lagen om ändring av vägtrafiklagen

185 §. *Anmälan om beslut som gäller trafikförseelse eller trafikbrott.* I paragrafen föreslås det att åklagaren ska fogas till de myndigheter som omfattas av anmälningsskyldigheten. I stället för straff ska påföljder anmälas. En påföljd omfattar både administrativa beslut och straff för brott. I paragrafen korrigeras dessutom en föråldrad författningshänvisning. Det föreslås att hänvisningen till lagen om justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem (372/2010) ersätts med en hänvisning till lagen om justitieförvaltningens nationella informationsresurs (955/2020). Den föreslagna ändringen hänför sig inte till ikraftsättandet av överenskommelsen med Norge om taxitrafik.

185 a §. *Anmälan om beslut som gäller olovlig internationell taxitrafik.* Paragrafen är ny. I paragrafen föreskrivs om polisens, åklagarens och domstolens skyldighet att till trafik- och transportregistret anmäla uppgift om förseelser eller brott som har inträffat i internationell taxitrafik och om vilkas påföljder det föreskrivs i lagarna om sättande i kraft av eller tillämpning av överenskommelsen mellan Finland och Norge och överenskommelsen mellan Finland och Sverige. Paragrafen kompletterar artikel 9 i överenskommelsen som förpliktar de behöriga myndigheterna till utbyte av information om överträdelser av överenskommelsen som skett inom deras territorier. Genom paragrafen säkerställs det att Transport- och kommunikationsverket får tillgång till beslut om olovlig internationell taxitrafik för att anmäla dem vidare till den norska myndigheten i enlighet med bestämmelserna i artikel 9 i överenskommelsen.

Paragrafen föreslås gälla påföljder som dömts ut för överträdelser av överenskommelserna om taxitrafik mellan både Finland och Sverige och Finland och Norge. Det föreslås att ändringarna ska göras i vägtrafiklagen, eftersom domstolarna och åklagaren ska anmäla uppgifterna till justitieförvaltningens nationella informationsresurs. I justitieministeriets förordning om antecknande av uppgifter i justitieförvaltningens nationella informationsresurs (1177/2020) och i dess 3 § anges de lagar i fråga om vilka de justitieförvaltningsmyndigheter som anslutit sig till justitieförvaltningens nationella informationsresurs ska föra in sina beslut för fullgörande av anmälningsskyldigheten enligt dessa lagar. Enligt 3 § 5 punkten i den förordningen är vägtrafiklagen en av dessa lagar.

I 1 mom. föreslås att trots sekretessbestämmelserna ska polisen, åklagaren och domstolen till trafik- och transportregistret anmäla uppgift om dokumentförseelse enligt 3 a § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen (559/2012), olovligt utförande av taxitrafik mellan Finland och Sverige enligt 5 § i samma lag samt dokumentförseelse enligt 4 § i lagen om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg (X/X) och olovligt utförande av taxitrafik mellan Finland och Norge enligt 5 § i samma lag.

I 2 mom. föreslås att polisen, åklagaren och domstolen till trafik- och transportregistret ska anmäla uppgift om att ett i 1 mom. avsett beslut om en dokumentförseelse har upphävts eller att åtalet för ett brott har förkastats, om domstolen i samband med överklagande har upphävt eller undanröjt ett beslut som meddelats eller straff som påförts tidigare och som det finns en anteckning om i trafik- och transportregistret. Detta gäller till exempel situationer där domstolen genom ett förfarande för överklagande upphäver en avgift för trafikförseelse som påförts för dokumentförseelse.

I 3 mom. föreslås det att domstolen och åklagaren ska registrera uppgifterna i det register över avgöranden och meddelanden om avgöranden som avses i lagen om justitieförvaltningens nationella informationsresurs (955/2020). Via registret över avgöranden och meddelanden om avgörandet förmedlas uppgifterna till trafik- och transportregistret. Enligt 6 § i informationsresurslagen ska domstolarna trots sekretessbestämmelserna föra in sina avgöranden eller uppgifter om slutresultatet av dem i registret över avgöranden och meddelanden om avgöranden samt göra sådana anteckningar om avgjorda ärenden som krävs för uppfyllande av den lagstadgade anmälningsskyldigheten. Även åklagarmyndigheten och rättshjälpsbyråerna ska trots sekretessbestämmelserna föra in sina avgöranden eller uppgifter om dem i registret över avgöranden och meddelanden om avgöranden. I 6 § i den lagen anges också att uppgifterna kan överföras till Rättsregistercentralen på något annat sätt för att föras in i informationsresursen eller för förmedling till någon annan myndighet, om det tekniskt eller ekonomiskt inte är ändamålsenligt att föra in avgörandet eller uppgifterna direkt i informationsresursen. Det bedöms att beslut om olovlig internationell taxitrafik fattas endast sällan. Veterligen har överträdelser av den gällande överenskommelsen om taxitrafik mellan Finland och Sverige aldrig anmälts. Beredarna känner inte till att lämnandet av uppgifter direkt till informationsresursen skulle kräva betydande ändringar i informationssystemen. Uppgifterna kan dock vid behov också lämnas på andra sätt.

7.4 Lagen om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter

Det föreslås att avgiften för trafikförseelse enligt 4 § i lagförslag 1 fogas till tillämpningsområdet för 1 § 2 mom. i lagen om verkställighet av böter, eftersom Rättsregistercentralen ska sörja för verkställigheten av avgiften för trafikförseelse.

8 Bestämmelser på lägre nivå än lag

Lagen om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg avses träda i kraft samtidigt som överenskommelsen träder i kraft för Finlands del vid en tidpunkt som föreskrivs genom förordning av statsrådet. Även lagen om ändring av lagen om verkställighet av böter föreslås träda i kraft samtidigt vid en tidpunkt som föreskrivs genom förordning av statsrådet, dock tidigast den 1 januari 2026.

9 Ikraftträdande

Avtalsparterna ska underrätta varandra på diplomatisk väg när de har fullgjort de nationella krav som respektive stat ställer för ikraftträdandet av denna överenskommelse. Överenskommelsen träder i kraft 30 dagar efter erhållandet av den senare underrättelsen.

Det föreslås att lagen om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg och lagen om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter ska träda i kraft samtidigt som överenskommelsen träder i kraft internationellt för Finlands del, vid en tidpunkt som föreskrivs genom förordning av statsrådet. Lagen om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter träder dock i kraft tidigast den 1 januari 2026. Eftersom lagen om ändring av vägtrafiklagen också innehåller tekniska korrigeringar som inte hänför sig till ikraftsättandet av överenskommelsen, föreslås den träda i kraft den 1 januari 2026. Bestämmelserna i 185 a § 1 mom. 3 och 4 punkten i vägtrafiklagen, som utgör en del av ikraftsättandet av överenskommelsen nationellt, träder dock i kraft samtidigt som lagen om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg (/). En annan ändring som inte hänför sig till ikraftsättandet av överenskommelsen, dvs. lagen om upphävande av 4 och 6 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen, föreslås träda i kraft den 1 januari 2026.

10 Bifall av Ålands lagting

Om ett fördrag eller någon annan internationell förpliktelse som Finland ingår eller förbinder sig till innehåller en bestämmelse i en fråga som enligt självstyrelselagen för Åland (1144/1991) faller inom landskapets behörighet, träder bestämmelsen i kraft endast om Ålands lagting ger sitt bifall till den författning genom vilken bestämmelsen sätts i kraft.

Enligt 18 § 21 punkten i självstyrelselagen har Åland lagstiftningsbehörighet i fråga om vägtrafik. Följaktligen måste bifall av Ålands lagting inhämtas i enlighet med 59 § 1 mom. i självstyrelselagen för att ikraftträdandelagen ska träda i kraft på Åland. En begäran om detta sänds till Ålands lagting i samband med att propositionen överlämnas till riksdagen.

11 Verkställighet och uppföljning

I artikel 11 i överenskommelsen finns det bestämmelser om en blandad kommitté som upprättas av parternas behöriga myndigheter. Kommittén sammanträder vid behov på begäran av någondera parten. Den blandade kommittén består av representanter för parternas behöriga myndigheter, och den andra parten ska underrättas om dessa på diplomatisk väg. I Finland kommer Transport- och kommunikationsverket att vara den behöriga myndighet som ska anmälas. Tvister som gäller tolkning och tillämpning av överenskommelsen och som de behöriga myndigheterna inte kan lösa i samförstånd ska avgöras av de avtalsslutande parterna.

12 Förhållande till andra propositioner

Avsikten är att Rättsregistercentralen ska sörja för verkställigheten av försummelse- och påföljdsavgifter som påförs med stöd av de lagar som ingår i propositionen med iakttagande av förfarandet för verkställighet av böter. Således behöver avgiften för trafikförseelse enligt den nya 4 § i lagförslag 1 fogas till tillämpningsområdet för 1 § 2 mom. i lagen om verkställighet av böter, eftersom Rättsregistercentralen ska sörja för verkställigheten av avgiften för trafikförseelse.

Lagen om verkställighet av böter föreslås samtidigt bli ändrad också i regeringens propositioner RP 16/2025, RP 46/2025, RP 57/2025 och RP 90/2024.

13 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning

13.1 Behovet av riksdagens samtycke

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen krävs riksdagens godkännande för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis ska en bestämmelse anses höra till området för lagstiftningen, om den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, om den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, om den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen ska föreskrivas i lag, eller om det finns lagbestämmelser om den sak som bestämmelsen gäller eller om det enligt rådande uppfattning i Finland ska lagstiftas om saken. Enligt grundlagsutskottet hör en bestämmelse om en internationell förpliktelse enligt dessa kriterier till området för lagstiftningen oavsett om den strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland.

Tillämpningsområdet för överenskommelsen, dvs. internationell taxitrafik mellan Finlands och Norges territorier, anges i artikel 1 i överenskommelsen. Definitioner av taxitrafik, taxiföretag och hemstat finns i artikel 2 i överenskommelsen. Artiklarna utvidgar det geografiska tillämpningsområdet för Finlands lagstiftning och inverkar indirekt på innehållet i och tillämpningen av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen, och därför hör också artiklarna till området för lagstiftningen.

De centrala bestämmelser som gäller näringsidkare finns i artikel 3 och 4 i överenskommelsen. Dessa artiklar innehåller bestämmelser om vilken typ av trafik som det är tillåtet att bedriva mellan länderna och vilken typ av trafik som är förbjuden. I Finland föreskrivs det om bedrivande av taxitrafik i lagen om transportservice, och artikeln hör därför till området för lagstiftningen.

Bestämmelserna i artikel 5 i överenskommelsen förpliktar att följa den gällande nationella lagstiftningen om användning av taxameter, prissättning, uppgifter som ska samlas in om taxiresor, användning av taxilykta och märkning av taxifordon och att i fordonet medföra vissa dokument och visa upp dem för de tillsynsmyndigheter som avses i artikeln samt att välja den väg som är mest förmånlig och ändamålsenlig för kunden eller att köra den väg som kunden väljer. Bestämmelser om dessa frågor finns i Finland i fordonslagen (1090/2002) och i lagen om transportservice och de gäller grunderna för individens skyldigheter. Således hör artikeln till området för lagstiftningen. Till området för lagstiftningen hör också artikel 6, där de dokument som det hänvisas till i artikel 5 anges.

I artikel 7 i överenskommelsen bestäms det om de skatter och avgifter som ett taxiföretag är befriat från vid bedrivande av sådan trafik som avses i överenskommelsen. Bestämmelser om skatter och avgifter som tas ut för vägtrafik och fordonsinnehav finns i Finland huvudsakligen i bilskattelagen (777/2020) och i fordonsskattelagen (1281/2003), och således hör artikeln till området för lagstiftningen. Enligt 3 § i bilskattelagen uppkommer skyldighet att betala skatt när fordonet registreras eller tas i skattepliktigt bruk i Finland eller om en skattedeklaration för fordonet lämnas in före registrering och skattepliktigt ibruktagande. Med ibruktagande av ett fordon avses enligt 2 § i den lagen att ett fordon används i trafik inom finskt territorium även om det inte är registrerat i Finland.

Bilskattelagen innehåller dock vissa undantag. Enligt 41 § 1 mom. 9 punkten i den lagen är användningen av ett fordon skattefri, om det har avtalats om frihet från bilskatt eller bil- och motorcykelskatt i ett sådant avtal med en annan stat som är förpliktande för Finland. I trafik enligt överenskommelsen om taxitrafik är det fråga om sådan skattefri användning.

I lagen ingår också andra undantag. Enligt 36 § i bilskattelagen är användning av ett fordon som är registrerat utomlands skattefri om en person som är stadigvarande bosatt utomlands för in fordonet till landet för att användas i företagsverksamhet som bedrivs av ett företag som inte finns i Finland eller i verksamhet som bedrivs av en internationell organisation eller ett annat samfund som finns någon annanstans än i Finland. Maximitiden för skattefri användning i Finland är dock i sådana situationer sju månader. Lagens 38 § gör det möjligt för en person som är stadigvarande bosatt i Finland, t.ex. en förare vars arbetsplats finns i Norge, att temporärt i Finland utan att betala skatt använda ett i Norge permanent registrerat fordon som arbetsgivaren äger eller innehar. Med temporär användning avses att fordonet återförs till registreringsstaten efter varje arbetsuppgift. Fordonet får dock användas i Finland under en sammanhängande tid av högst tre dygn. Användningen av fordonet för resor mellan bostaden och arbetsplatsen betraktas inte som skötsel av arbetsuppgifter.

Exempelvis en taxiförare, vars arbetsplats är i Norge, kan temporärt i Finland utan att betala skatt använda ett i Norge permanent registrerat fordon som arbetsgivaren äger eller innehar. Med temporär användning avses att fordonet återförs till registreringsstaten efter varje arbetsuppgift. Fordonet får dock användas i Finland under en sammanhängande tid av högst tre dygn. Användningen av fordonet för resor mellan bostaden och arbetsplatsen betraktas inte som skötsel av arbetsuppgifter. Enligt 57 § 1 mom. i bilskattelagen ska om skattefri användning av ett fordon göras en anmälan till Skatteförvaltningen innan fordonet börjar användas skattefritt i Finland. Enligt 3 mom. i paragrafen ska den av Skatteförvaltningen bestyrkta anmälan medföras när fordonet används och visas för tillsynsmyndigheten på dennes begäran.

Eftersom artikel 7 i överenskommelsen förutsätter att norska taxiförare ska vara befriade från alla skatter, och den av Skatteförvaltningen bestyrkta anmälan som nämns i bilskattelagen inte hör till de dokument som enligt artikel 6 i överenskommelsen ska medföras i bilen, anses artikeln höra till området för lagstiftningen.

Artikel 8 hör till området för lagstiftningen eftersom den innehåller en bestämmelse om att taxiföretag och taxiförare, när de utför transporter inom den andra partens territorium, ska följa den nationella lagstiftning som är tillämplig inom det territoriet.

Artikel 9 innehåller bestämmelser om underrättelse om påföljder, och förpliktar de behöriga myndigheterna att till den andra avtalsslutande partens myndighet lämna ut sådana uppgifter som gäller enskilda individer. Enligt 10 § 1 mom. i grundlagen utfärdas närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter genom lag. Bestämmelser om behandling av personuppgifter finns i EU:s dataskyddsförordning och dataskyddslagen (1050/2018). Överenskommelsens

bestämmelser om utlämnade av uppgifter om enskilda individer hör således till området för lagstiftningen. Artikel 9 ålägger myndigheten att underrätta den behöriga myndigheten i Norge om sådana överträdelser av överenskommelsen som den andra avtalsslutande statens taxiföretag gjort sig skyldig till. I den nationella lagstiftningen finns bestämmelser om straffregister- och bötesregisteruppgifter som gäller tillsynen över taxitrafiken i straffregisterlagen (4 a § 2 punkten) och i lagen om transportservice (197 §). Artikel 9 kompletteras av en ny 185 a § i vägtrafiklagen, där det föreskrivs om polisens, åklagarens och domstolens skyldighet att till trafik- och transportregistret anmäla uppgift om förseelser eller brott som har inträffat i internationell taxitrafik och om vilkas påföljder det föreskrivs i lagarna om sättande i kraft av eller tillämpning av överenskommelsen mellan Finland och Norge och överenskommelsen mellan Finland och Sverige.

Artikel 9 i överenskommelsen förpliktar inte direkt till att ändra påföljderna i den nationella lagstiftningen på så sätt att den andra avtalsslutande statens taxiföretag kan påföras sanktioner för överträdelser av överenskommelsen. Bestämmelsen om olovligt bedrivande av yrkesmässig trafik (262 §) i lagen om transportservice reglerar dock inte tydligt en sådan situation där det är fråga taxitjänster som tillhandahålls i ett annat land eller taxitrafik som inleds där. Därför är det skäl att komplettera straffbestämmelserna i syfte att genomföra målen med och övervakningen enligt överenskommelsen. När det gäller detta gör artikel 9 indirekt intrång i individens rättigheter och skyldigheter, vilket gör att artikeln även till den delen kräver riksdagens samtycke. Påföljderna för överträdelser av överenskommelsen enligt 5 § i lagen om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg kan jämföras vid de sanktioner som anges i 262 § i lagen om transportservice, vilka i Finland tillämpas på finländska företagare som gjort sig skyldiga till olovligt bedrivande av yrkesmässig trafik.

Dessutom kompletteras skyldigheterna enligt artikel 9 i lagförslaget 6 §, som ger tillsynsmyndigheten möjlighet att avbryta en transport om föraren inte innehar de dokument som anges i överenskommelsen.

Artikel 11 innehåller en bestämmelse om en blandad kommitté som ska upprättas för att behandla frågor som rör genomförandet av överenskommelsen och som består av representanter för parternas behöriga myndigheter. Eftersom överenskommelsen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, kan eventuell tvistlösning i den blandade kommittén inverka på tillämpningen av lagstiftningen. Bestämmelsen hör således till området för lagstiftningen och kräver riksdagens godkännande.

De övriga bestämmelserna i överenskommelsen hör inte till området för lagstiftningen.

13.2 Behandlingsordning

Enligt 18 § 1 mom. i grundlagen har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. Grundlagsutskottet har i sin tolkningspraxis betraktat näringsfriheten som en huvudregel, som det dock under vissa förutsättningar är möjligt att avvika från. Utöver att det ska finnas tillräckligt vägande skäl som grund för begränsningen, ska begränsningarna också framgå av lagen tillräckligt exakt och noga avgränsade och uttrycka det väsentliga innehållet i begränsningarna. (Se t.ex. GrUU 31/2006 rd.)

I taxitrafiken är det redan i princip fråga om tillståndspliktig verksamhet, om vilken det föreskrivs i lagen om transportservice. Även internationell taxitrafik förutsätter tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik (artikel 2 b i överenskommelsen). I samband med förarbetena till de ändringar av lagen om transportservice som behandlade bestämmelserna om taxitrafik

har man bedömt de nationella taxibestämmelsernas grundlagsenlighet med tanke på näringsfriheten (RP 161/2016 rd, RP 176/2020 rd). Eftersom det vid bedrivande av internationell taxitrafik är fråga om utövande av en grundläggande fri- och rättighet som tryggas i grundlagen, dvs. näringsfriheten, bör artiklarna 3 och 4 som begränsar bedrivandet av trafik således bedömas med avseende på 18 § 1 mom. i grundlagen. Också 2–6 § i det lagförslag som ingår i propositionen bör bedömas med tanke på 18 § 1 mom. i grundlagen.

Artikel 3 i överenskommelsen innehåller bestämmelser om tillåten taxitrafik. Enligt artikel 3 a i överenskommelsen får ett taxiföretag ta upp passagerare i hemstaten och transportera dem till den andra partens territorium. Denna punkt innehåller ingen begränsning av utövandet av näring. Enligt artikel 3 b är det också tillåtet att ta upp passagerare inom den andra partens territorium och transportera dem tillbaka till hemstaten, om transporten är förbeställd. Denna punkt innebär att transporter från den andra partens territorium till hemstaten är avgränsade till sådana transporter som har beställts på förhand. Enligt artikel 3 c får ett taxiföretag som är etablerat inom en parts territorium utföra taxitrafik genom den andra partens territorium till ett tredjeland, om inga nya passagerare tas upp under resan. Artikel 4 i överenskommelsen innehåller i sin tur bestämmelser om förbjuden trafik. Enligt den får ett taxiföretag som är etablerat inom den ena partens territorium inte utföra taxitrafik mellan två eller flera platser inom den andra partens territorium (cabotage) eller från den andra partens territorium till ett tredje land eller omvänt. Den trafik som avses i överenskommelsen är alltså begränsad till gränsöverskridande transporter, och avsikten är inte att tillåta ett norskt taxiföretag att utföra vilket slag av taxitrafik som helst i Finland eller tvärtom.

Grundlagsutskottets begränsningar av näringsfriheten kan vara godtagbara, om de tjänar tillgodoseendet av den allmänna säkerheten, konsumentskyddet eller något annat motsvarande allmänt intresse (se t.ex. GrUU 13/2014 rd). Grundlagsutskottet har vidare konstaterat att taxitrafiken som en del av det finländska kollektivtrafiksystemet är föremål för mycket höga krav på trafik- och kundsäkerhet. Dessutom har utskottet i fråga om tillståndsplikten för taxiverksamhet konstaterat att dess primära syfte är att garantera kundens säkerhet och möjliggöra en effektiv myndighetskontroll av detta. (GrUU 31/2006 rd.) Bestämmelserna i artiklarna 3 och 4 tryggar att dessa krav uppfylls också i internationell taxitrafik. Exempelvis kan man genom kravet på förhandsbeställning förbättra bland annat transporternas spårbarhet och säkerhet. Ett förbud mot cabotage tryggar förutsättningarna för att ordna lokal trafik och förebygger grå ekonomi, vilket är av betydelse med tanke på det allmänna intresset. Bestämmelserna i artiklarna möjliggör också en effektiv myndighetstillsyn.

Som ovan konstateras ska de föreskrivna begränsningarna av näringsfriheten ska vara exakta och noga avgränsade, och dessutom ska deras omfattning och villkor framgå av lagen. De begränsningar i näringsfriheten som ingår i artiklarna 3 och 4 gäller exakt och noggrant avgränsat endast internationell taxitrafik mellan Finland och Norge. Bestämmelser om begränsningarna utfärdas på lagnivå. Grundlagsutskottet har till exempel i anslutning till ordningsstadgor för skjutbanor ansett att stadgorna är motiverade då tillämpningen av ordningsstadgan är begränsad till skjutbanan och gäller verksamhet som bedrivs där (GrUU 13/2014 rd).

I 2 § i lagförslaget föreskrivs det att ett finländskt taxiföretag ska iaktta skyldigheterna enligt lagen om transportservice (320/2017) i inrikes trafik. Företaget ska iaktta bestämmelserna om konsumentpriser och de föreskrifter som utfärdats med stöd av dessa. Dessutom ska uppgifter om taxiresor samlas in i enlighet med 15 a § i den lagen. Vid bedrivande av taxitrafik ska man välja den väg som är mest förmånlig och ändamålsenlig för kunden eller alternativt köra den väg som kunden föreslår. Dessa skyldigheter motsvarar de regler som redan gäller i den nationella trafiken, och de är tillräckligt noggrant avgränsade, exakta och fastställda på lagnivå.

I 3 § föreslås det bestämmelser om återkallande av tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik, omhändertagande av tillståndshandling, varning, anmärkning och möjlighet att rätta till en brist eller försummelse enligt samma principer som i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen. När det gäller bestämmelser om näringsverksamhet har grundlagsutskottet brukat anse att återkallande av tillstånd är en myndighetsåtgärd som ingriper i individens rättsliga ställning och då har kraftigare effekter än om en ansökan om tillstånd avslås. Därför har utskottet ansett att det för att lagstiftningen ska vara proportionerlig är nödvändigt att möjligheten att återkalla tillstånd kopplas till allvarliga eller väsentliga förseelser eller försummelser och till att eventuella anmärkningar och varningar till tillståndshavaren inte har lett till att bristerna i verksamheten har korrigerats (se t.ex. [GrUU 48/2005 rd](#), s. 2, GrUU 31/2006 rd, s. 2 och [GrUU 8/2006 rd](#)). Ett tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik kan med stöd av 1 eller 2 mom. i den föreslagna paragrafen återkallas endast om trafik har bedrivits väsentligt i strid med bestämmelserna i artikel 3 eller 4 i överenskommelsen eller om det har skett en väsentlig försummelse av eller ett väsentligt brott mot bestämmelserna i 2 §, vilket motsvarar grundlagsutskottets ståndpunkt. Enligt 3 § 4 mom. ska Transport- och kommunikationsverket i stället för att återkalla tillståndet ge taxiföretaget en anmärkning eller varning, om ett återkallande av tillståndet skulle vara oskäligt och de brister, förseelser eller försummelser som har framkommit kan rättas till. Enligt 5 mom. ska Transport- och kommunikationsverket, om grunden för återkallande av tillståndet eller för varningen är sådan att den kan rättas till, innan tillståndet återkallas eller varningen meddelas ge taxiföretaget möjlighet att rätta till bristen eller försummelsen inom en av verket utsatt tid.

I den föreslagna 4 § föreskrivs det om en avgift för trafikförseelse som föraren kan påföras, om han eller hon uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot vad som i artikel 5 i överenskommelsen anges om medförande av dokument som krävs vid framförande av fordon. Paragrafen motsvarar bestämmelserna om förseelser som gäller handlingar för ett motordrivet fordon i 268 § i lagen om transportservice och är således lika noggrant avgränsad och exakt.

I den föreslagna 5 § föreskrivs det om straff för olovligt utförande av taxitrafik mellan Finland och Norge. Påföljderna för överträdelser av överenskommelsen enligt den föreslagna 5 § kan jämföras vid de sanktioner som anges i 262 § i lagen om transportservice, vilka i Finland tillämpas på finländska företagare som gjort sig skyldiga till olovligt bedrivande av yrkesmässig trafik. Till sin ordalydelse är den således lika noggrant avgränsad, exakt och proportionell som bestämmelsen i lagen om transportservice.

I 6 § i lagförslaget föreskrivs det om myndighetens rätt att avbryta transporten, om föraren inte kan visa upp de handlingar som anges i artikel 6 i överenskommelsen. Bestämmelsen om avbrytande av en transport motsvarar till sin ordalydelse i huvudsak bestämmelsen i 200 § i lagen om transportservice, enligt vilken en polis-, tull- och gränsbevakningsman har rätt att granska de dokument som enligt den lagen krävs för transport. Enligt 200 § i lagen om transportservice får en polis-, tull- och gränsbevakningsman avbryta transporten om de dokument eller den information som avses ovan inte kan fås, om det inte finns särskilda skäl för att tillåta att transporten fortsätter. Det är således en tillräckligt noggrant avgränsad, exakt och proportionell bestämmelse.

Utöver kraven på exakthet, noggrann avgränsning och proportionalitet säkerställer lagförslagets 2–6 § också att de krav på trafik- och kundsäkerhet som hänför sig till taxiverksamhet och som grundlagsutskottet beskriver som relevanta i sitt utlåtande uppfylls och att myndighetskontrollen är effektiv samt att den allmänna säkerheten, konsumentskyddet och andra motsvarande intressen tillgodoses. (GrUU 31/2006 rd, GrUU 13/2014 rd.) Avsikten är

att bestämmelserna i överenskommelsen och de bestämmelser som föreslås i ikraftträdandelagen ska bilda en helhet som är förenlig med den nationella taxilagstiftningen och möjliggör bedrivandet av internationell taxitrafik. De begränsningar i de grundläggande fri- och rättigheterna som görs i och med överenskommelsen skiljer sig inte väsentligt från de begränsningar som den nationella lagstiftningen redan i nuläget ställer upp för taxiverksamheten. De motsvarar också lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen.

Eftersom överenskommelsen inte innehåller bestämmelser som gäller grundlagen på det sätt som avses i 94 § 2 mom. eller 95 § 2 mom. i grundlagen, kan överenskommelsen enligt regeringens uppfattning godkännas med enkel majoritet och förslaget till lag om sättande i kraft av överenskommelsen godkännas i vanlig lagstiftningsordning. De förslag som gäller upphävande av 4 och 6 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen, ändring av vägtrafiklagen och ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter innehåller inga sådana bestämmelser som skulle kräva en lagstiftningsordning enligt 73 § i grundlagen. Lagarna kan godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm 1

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås det att riksdagen godkänner den i Oslo den 13 mars 2025 ingångna överenskommelsen mellan Republiken Finland regering och Konungariket Norges regering om internationell taxitrafik på väg.

Kläm 2

Med stöd av vad som anförts ovan och eftersom överenskommelsen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs riksdagen samtidigt följande lagförslag:

1.

Lag

om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs

1 §

Ikraftsättande av överenskommelsen

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Oslo den 13 mars 2025 mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Norges regering ingångna överenskommelsen om internationell taxitrafik på väg, nedan *överenskommelsen om taxitrafik*, ska gälla som lag, sådana som Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Skylldigheter för taxiföretag

Ett taxiföretag som är etablerat i Finland är vid utförande av sådan trafik som avses i överenskommelsen om taxitrafik skyldigt att:

- 1) iaktta de bestämmelser om konsumentpriser i lagen om transportservice (320/2017) och de föreskrifter som utfärdats med stöd av dessa, som taxiföretagen ska iaktta i inrikes trafik, och
- 2) iaktta bestämmelserna om uppgifter som ska samlas in om taxiresor i 15 a § i lagen om transportservice.

Taxiföretag som är etablerade i Finland och förare som är anställda av sådana företag ska vid utförandet av taxitrafik enligt överenskommelsen om taxitrafik välja den väg som är mest förmånlig och ändamålsenlig för kunden eller köra den väg som kunden föreslår.

3 §

Återkallande av tillstånd

Om Transport- och kommunikationsverket har anledning att misstänka att trafik har bedrivits i strid med bestämmelserna i artikel 3 eller 4 i överenskommelsen om taxitrafik, kan verket för viss tid återkalla det tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik. Tillståndet kan återkallas permanent endast om trafik har bedrivits väsentligen i strid med bestämmelserna i artikel 3 eller 4 i överenskommelsen om taxitrafik.

Transport- och kommunikationsverket kan också återkalla ett tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik om det har skett en väsentlig försummelse av eller ett allvarligt och väsentligt brott mot bestämmelserna i 2 §.

I de situationer som avses i 1 och 2 mom. får Transport- och kommunikationsverket omedelbart omhänderta en tillståndshandling för den tid ärendet utreds. Om tillståndet inte återkallas, ska tillståndshandlingen returneras utan dröjsmål.

Transport- och kommunikationsverket ska i de situationer som avses i 1 och 2 mom. ge taxiföretaget en anmärkning eller varning i stället för att återkalla det tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik, om ett återkallande av tillståndet vore oskäligt och de brister, förseelser

eller försummelser som har framkommit kan rättas till. Verket får dock ge en varning endast om en anmärkning inte kan anses tillräcklig med beaktande av omständigheterna i ärendet som helhet.

Om grunden för återkallande av tillståndet eller för varningen är sådan att den kan rättas till, ska Transport- och kommunikationsverket innan tillståndet återkallas eller varningen meddelas ge taxiföretaget möjlighet att rätta till bristen eller försummelsen inom en av Transport- och kommunikationsverket utsatt tid.

4 §

Avgift för trafikförseelse som påförs för dokumentförseelse

Föraren kan påföras en avgift för trafikförseelse på 40 euro, om föraren uppsåtligt eller av oaktsamhet bryter mot vad som i artikel 5 i överenskommelsen om taxitrafik anges om medförande och uppvisande av dokument som krävs vid framförande av fordon.

Bestämmelser om påförande och delgivning av avgift för trafikförseelse samt om ändringssökande i fråga om sådan avgift finns i vägtrafiklagen (729/2018). Bestämmelser om verkställigheten av avgift för trafikförseelse finns i lagen om verkställighet av böter (672/2002).

5 §

Olovligt utförande av taxitrafik mellan Finland och Norge

Den som

1) bedriver yrkesmässig transport av personer på väg med en i fordonslagen (82/2021) avsedd personbil, paketbil, lastbil, trehjuling, lätt fyrehjuling eller tung fyrehjuling utan ett i artikel 6 i överenskommelsen om taxitrafik förutsatt tillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik, eller

2) bedriver taxitrafik i strid med bestämmelserna i artikel 3 eller 4 i överenskommelsen om taxitrafik, ska

för olovligt utförande av taxitrafik mellan Finland och Norge dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

6 §

Myndigheternas rätt att avbryta en transport

Polis-, tull- eller gränsbevakningsmyndigheten får avbryta en transport om föraren inte visar upp de dokument som anges i artikel 6 i överenskommelsen.

7 §

Ändringssökande

I fråga om beslut som fattats med stöd av denna lag får omprövning begäras. Bestämmelser om begäran om omprövning finns i förvaltningslagen (434/2003). Bestämmelser om sökande av ändring i förvaltningsdomstol finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

8 §

Bestämmelser som inte hör till området för lagstiftningen

Bestämmelser om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som inte hör till området för lagstiftningen utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 §

Ikraftträdande

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

2.

Lag

om upphävande av 4 och 6 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen (559/2012) 4 och 6 §, sådana de lyder i lag 344/2023, som följer:

1 §

Genom denna lag upphävs 4 och 6 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen (559/2012).

2 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

3.

Lag

om ändring av vägtrafiklagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i vägtrafiklagen (729/2018) 185 §, sådan den lyder i lag 1040/2020, och
fogas till lagen en ny 185 a § som följer:

185 §

Anmälan om beslut som gäller trafikförseelse eller trafikbrott

Trots sekretessbestämmelserna ska polisen, åklagaren och domstolen till trafik- och transportregistret anmäla uppgift om straff som de påfört för trafikbrott eller trafikförseelser vid förande av ett motordrivet fordon eller uppgift om straff som inte påförts eller åtal som förkastats, om domstolen i samband med överklagande har upphävt eller undanröjt ett straff som dömts ut eller påförts tidigare och som det finns en anteckning om i trafik- och transportregistret. Domstolen och åklagaren ska registrera uppgifterna i det register över avgöranden och meddelanden om avgöranden som avses i lagen om justitieförvaltningens nationella informationsresurs (955/2020) för förmedling till trafik- och transportregistret. Bestämmelser om myndighetens anmälningsskyldighet vid körförbud och vid trafikbrott och trafikförseelser som ligger till grund för körförbud finns i körkortslagen (386/2011).

185 a §

Anmälan om beslut som gäller olovlig internationell taxitrafik

Trots sekretessbestämmelserna ska polisen, åklagaren och domstolen till trafik- och transportregistret anmäla uppgift om

1) dokumentförseelse enligt 3 a § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen (559/2012),

2) olovligt utförande av taxitrafik mellan Finland och Sverige enligt 5 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen,

3) dokumentförseelse enligt 4 § i lagen om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg (/),

4) olovligt utförande av taxitrafik mellan Finland och Norge enligt 5 § i lagen om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg.

Polisen, åklagaren och domstolen ska anmäla uppgift om en handling som avses i 1 mom., straff som påförts samt uppgift om straff som inte påförts eller åtal som förkastats, om domstolen i samband med överklagande har upphävt eller undanröjt ett straff som dömts ut eller påförts tidigare och som det finns en anteckning om i trafik- och transportregistret.

Domstolen och åklagaren ska registrera uppgiften i det register över avgöranden och meddelanden om avgöranden som avses i lagen om justitieförvaltningens nationella informationsresurs (955/2020) för förmedling till trafik- och transportregistret.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026. Lagens 185 a § 1 mom. 3 och 4 punkten träder dock i kraft samtidigt som lagen om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg (/) träder i kraft.

4.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om verkställighet av böter (672/2002) 1 § 2 mom. 52 punkten, sådan den lyder
i lag 416/2025, som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag innehåller bestämmelser om verkställighet av följande administrativa påföljder av
straffkaraktär:

52) avgift för trafikförseelse enligt 3 a § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som
hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik
på väg och om tillämpning av överenskommelsen (559/2012) och avgift för trafikförseelse
enligt 4 § i lagen om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg (/),

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 2.10.2025

Statsminister

Petteri Orpo

Kommunikationsminister Lulu Ranne

**ÖVERENSKOMMELSE MELLAN REPUBLIKEN FINLANDS REGERING OCH
KONUNGARIKET NORGES REGERING OM INTERNATIONELL TAXITRAFIK PÅ VÄG**

Republiken Finlands regering och Konungariket Norges regering, nedan kallade parterna, som önskar främja utvecklingen mellan de båda länderna vad gäller taxitrafik på väg, har kommit överens om följande:

I

Tillämpningsområde

Artikel 1

Bestämmelserna i denna överenskommelse ska tillämpas på internationell taxitrafik mellan parternas territorier.

II

Definitioner

Artikel 2

I denna överenskommelse avses med

- a) taxitrafik sådan icke-tidtabellsbunden yrkesmässig trafik för persontransporter som utförs mot ersättning, antingen med en bil som är inrättad för befordran av högst åtta personer, förutom föraren, eller med ett annat fordon som en av parterna har godkänt för taxitrafik; fordonet ska vara registrerat i Finland eller Norge,
- b) taxiföretag en fysisk eller juridisk person som är etablerad inom den ena partens territorium och som där har rätt att utföra taxitrafik enligt tillämplig nationell lagstiftning,
- c) hemstat den parten där ett taxiföretag har rätt att utföra taxitrafik enligt tillämplig nationell lagstiftning.

III

Villkor för taxitrafik

Artikel 3

Ett taxiföretag får utföra taxitrafik mellan parternas territorier enligt följande:

- a) Ett taxiföretag som är etablerat inom den ena partens territorium får ta upp passagerare i hemstaten och transportera dem till den andra partens territorium.
- b) Ett taxiföretag som är etablerat inom den ena partens territorium får ta upp passagerare i den andra partens territorium och transportera dem till hemstaten, om transporten är förbeställd.
- c) Ett taxiföretag som är etablerat inom den ena partens territorium får utföra taxitrafik i transit genom den andra partens territorium till ett tredje land utan att ta upp nya passagerare.

Artikel 4

Ett taxiföretag som är etablerat inom den ena partens territorium får inte utföra taxitrafik

- a) mellan två eller fler platser inom den andra partens territorium (cabotage), eller
- b) från den andra partens territorium till ett tredje land eller omvänt.

Artikel 5

Den som utför taxitrafik i enlighet med denna överenskommelse ska vid tillståndspliktig transport

- a) registrera transporten i taxameter eller i något annat instrument eller system om detta krävs enligt den nationella lagstiftning som gäller i taxiföretagets hemstat,
- b) följa den nationella lagstiftning som gäller i taxiföretagets hemstat i fråga om prissättning av taxiresor,
- c) följa den nationella lagstiftning som gäller i taxiföretagets hemstat i fråga om uppgifter som ska samlas in om taxiresor,
- d) medföra de dokument som anges i artikel 6 i denna överenskommelse,
- e) på begäran uppvisa de dokument som avses i punkt d för de behöriga myndigheterna,
- f) välja den väg som är mest förmånlig och ändamålsenlig för kunden eller köra den väg som kunden föreslår,
- g) uppfylla kraven i den nationella lagstiftning som gäller i taxiföretagets hemstat med avseende på användning av taxilykta och märkning av taxifordon.

Artikel 6

Med dokument i enlighet med artikel 5 d avses

- a) för taxiföretag hemmahörande i Finland
 1. en kopia av det dokument som berättigar till att bedriva taxitrafik,
 2. körtillstånd för taxiförare,
 3. del I av registreringsintyget, som bevisar att fordonet kan användas utomlands,
 4. intyg över plombering av taxameter eller annat instrument eller system om detta krävs enligt nationell lagstiftning,
 5. individuell körjournal för förare,
 6. om det finns säkerhetskamera i bilen, registerbeskrivning för kamera.
- b) för taxiföretag hemmahörande i Norge
 1. vognkort/registreringsbevis för fordonet,
 2. körkort,
 3. tillståndsdokument i original,
 4. kjøreseddel/körtillstånd
 5. hyres- och leasingavtal för fordonet om tillståndshavaren inte är angiven som ägare på registreringsbeviset.

Artikel 7

- a) Ett taxiföretag som är etablerat inom en parts territorium och som utför transporter inom den andra partens territorium enligt denna överenskommelse ska vara befriat från alla nationella skatter och avgifter som tas ut inom detta territorium för vägtrafik och fordonsinnehav, med undantag för skatt på bränsle. Detta gäller endast under förutsättning att de fordon som används inte är registrerade inom den andra partens territorium.

b) Skattebefrielse enligt denna överenskommelse ska inte avse skatter och avgifter för användande av vägar och broar eller mervärdesskatter.

Artikel 8

Taxiföretag och taxiförare ska, när de utför transporter inom den andra partens territorium, följa den nationella lagstiftning som är tillämplig inom det territoriet.

Artikel 9

Om ett taxiföretag som är etablerat inom den ena partens territorium bryter mot någon eller några bestämmelser i denna överenskommelse under en transport utförd inom den andra partens territorium, ska den behöriga myndigheten där överträdelsen ägt rum, oberoende av de rättsliga påföljder som tillämpas inom dess territorium, underrätta den andra partens behöriga myndighet, som ska vidta de åtgärder som föreskrivs i den nationella lagstiftningen. Parternas behöriga myndigheter ska underrätta varandra om de påföljder som har beslutats.

IV

Slutbestämmelser

Artikel 10

a) Parterna ska på diplomatisk väg underrätta varandra om de behöriga myndigheter som avses i artikel 5, 9 och 11 i denna överenskommelse.

b) Parterna ska på diplomatisk väg underrätta varandra om de behöriga myndigheterna ändras.

Artikel 11

a) En blandad kommitté ska upprättas för att behandla frågor i samband med tillämpningen av denna överenskommelse. Kommittén ska sammanträda vid behov på begäran av en av parterna. Kommittén ska bestå av representanter från parternas behöriga myndigheter.

b) Tvister som gäller tolkning och tillämpning av denna överenskommelse och som de behöriga myndigheterna inte kan lösa i samförstånd ska avgöras av parterna.

Artikel 12

a) Denna överenskommelse kan ändras genom skriftligt avtal mellan parterna.

b) Parterna ska underrätta varandra på diplomatisk väg när de har fullgjort de konstitutionella kraven för ikraftträdandet av ändringsöverenskommelsen. Ändringsöverenskommelsen träder i kraft trettio (30) dagar efter erhållandet av den senare underrättelsen.

V

Ikraftträdande

Artikel 13

a) Parterna ska underrätta varandra på diplomatisk väg när de har fullgjort de konstitutionella kraven för ikraftträdandet av denna överenskommelse. Överenskommelsen träder i kraft trettio (30) dagar efter erhållandet av den senare underrättelsen.

b) En part kan säga upp denna överenskommelse genom en skriftlig underrättelse till den andra parten på diplomatisk väg. Uppsägningen börjar gälla sex (6) månader efter den dag då den andra parten har erhållit underrättelsen.

Till bekräftelse härav har undertecknande, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat denna överenskommelse.

Upprättad i Helsingfors den dd mmmm åååå i två exemplar på finska, svenska och norska, varvid alla tre texter är lika giltiga.

För Republiken Finlands regering

För Konungariket Norges regering

2.

Lag

om upphävande av 4 och 6 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

4 §

Beskattning

Beskattning

Ett taxiföretag som är etablerat i Sverige och som har rätt att bedriva taxitrafik i Sverige, anses inte ha tagit ett fordon i bruk i trafik inom finskt territorium på det sätt som avses i 2 § 1 mom. i bilskattelagen (1482/1994) endast på den grund att fordonet används i taxitrafik i enlighet med överenskommelsen mellan Finland och Sverige om taxitrafik.

(upphävs)

6 §

6 §

Myndigheternas rätt att få uppgifter

Myndigheternas rätt att få uppgifter

För fullgörande av den underrättelseskyldighet som avses i artikel 8 i överenskommelsen om taxitrafik har närings-, trafik- och miljöcentralen trots sekretessbestämmelserna rätt att få uppgifter ur straffregistret och bötesregistret om representanterna för ett taxiföretag.

(upphävs)

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

3.

Lag

om ändring av vägtrafiklagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i vägtrafiklagen (729/2018) 185 §, sådan den lyder i lag 1040/2020, och
fogas till lagen en ny 185 a § som följer:
I enlighet med riksdagens beslut:

Gällande lydelse

185 §

Anmälan om beslut som gäller trafikförseelse eller trafikbrott

Trots sekretessbestämmelserna ska polisen och domstolen till trafik- och transportregistret anmäla uppgift om straff som de påfört för trafikbrott eller trafikförseelser vid förande av ett motordrivet fordon eller uppgift om straff som inte påförts eller åtal som förkastats, om domstolen i samband med överklagande har upphävt eller undanröjt ett straff som dömts ut eller påförts tidigare och som det finns en anteckning om i trafik- och transportregistret. Domstolen ska registrera uppgifterna i det register över avgöranden och meddelanden om avgöranden som avses i lagen om justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem

(372/2010) för förmedling till trafik- och transportregistret. Bestämmelser om myndigheternas anmälningsskyldighet vid körförbud och vid trafikbrott och trafikförseelser som ligger till grund för körförbud finns i körkortslagen (386/2011).

(ny)

Föreslagen lydelse

185 §

Anmälan om beslut som gäller trafikförseelse eller trafikbrott

Trots sekretessbestämmelserna ska polisen, åklagaren och domstolen till trafik- och transportregistret anmäla uppgift om straff som de påfört för trafikbrott eller trafikförseelser vid förande av ett motordrivet fordon eller uppgift om straff som inte påförts eller åtal som förkastats, om domstolen i samband med överklagande har upphävt eller undanröjt ett straff som dömts ut eller påförts tidigare och som det finns en anteckning om i trafik- och transportregistret. Domstolen och åklagaren ska registrera uppgifterna i det register över avgöranden och meddelanden om avgöranden som avses i lagen om justitieförvaltningens nationella informationsresurs (955/2020) för förmedling till trafik- och transportregistret. Bestämmelser om myndighetens anmälningsskyldighet vid körförbud och vid trafikbrott och trafikförseelser som ligger till grund för körförbud finns i körkortslagen (386/2011).

185 a §

Anmälan om beslut som gäller olovlig internationell taxitrafik

Trots sekretessbestämmelserna ska polisen, åklagaren och domstolen till trafik- och transportregistret anmäla uppgift om

1) dokumentförseelse enligt 3 a § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen (559/2012),

2) olovligt utförande av taxitrafik mellan Finland och Sverige enligt 5 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Sverige om internationell taxitrafik på väg och om tillämpning av överenskommelsen,

3) dokumentförseelse enligt 4 § i lagen om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg (/),

4) olovligt utförande av taxitrafik mellan Finland och Norge enligt 5 § i lagen om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg.

Polisen, åklagaren och domstolen ska anmäla uppgift om en handling som avses i 1 mom., straff som påförts samt uppgift om straff som inte påförts eller åtal som förkastats, om domstolen i samband med överklagande har upphävt eller undanröjt ett straff som dömts ut eller påförts tidigare och som det finns en anteckning om i trafik- och transportregistret.

Domstolen och åklagaren ska registrera uppgiften i det register över avgöranden och meddelanden om avgöranden som avses i lagen om justitieförvaltningens nationella informationsresurs (955/2020) för förmedling till trafik- och transportregistret.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026. Lagens 185 a § 1 mom. 3 och 4 punkten träder dock i kraft samtidigt som lagen om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg (/) träder i kraft.

4.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om verkställighet av böter (672/2002) 1 § 2 mom. 52 punkten, sådan den lyder
i lag 416/2025, som följer:
I enlighet med riksdagens beslut:

Gällande lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag innehåller bestämmelser om
verkställighet av följande straffrättsliga straff:

52) avgift för trafikförseelse enligt 3 a § i
lagen om sättande i kraft av de bestämmelser
som hör till området för lagstiftningen i
överenskommelsen med Sverige om
internationell taxitrafik på väg och om
tillämpning av överenskommelsen (559/2012)

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag innehåller bestämmelser om
verkställighet av följande administrativa
påföljder av straffkaraktär:

52) avgift för trafikförseelse enligt 3 a § i
lagen om sättande i kraft av de bestämmelser
som hör till området för lagstiftningen i
överenskommelsen med Sverige om
internationell taxitrafik på väg och om
tillämpning av överenskommelsen (559/2012)
*och avgift för trafikförseelse enligt 4 § i lagen
om överenskommelsen med Norge om
internationell taxitrafik på väg (/),*

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna
lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

Statsrådets förordning

om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av 8 och 9 § i lagen (X/X) om internationell taxitrafik på väg överenskommelsen med Norge:

1 §

Den i Helsingfors den 13 mars 2025 med Norge ingångna överenskommelsen om internationell taxitrafik på väg träder i kraft den XX XXX 2025 enligt vad som har avtalats.

Överenskommelsen har godkänts av riksdagen den XX XXX 2025 och av republikens president den XX XXX 2025. Noterna om godkännandet har utväxlats den XX XXX 2025.

2 §

De bestämmelser i överenskommelsen som inte hör till området för lagstiftningen ska gälla som förordning.

3 §

Lagen om överenskommelsen med Norge om internationell taxitrafik på väg (nr/åååå) träder i kraft den dd månad åååå.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 2025.

Statsrådets förordning

om ikraftträdande av en lag om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter (X/2025):

1 §

Lagen om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter (X/2025) träder i kraft den XX XXX 2025.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2026.